

Giới thiệu Đem Em Nhai Nuốt

Thể loại: NP, H nặng.

Giới thiệu:

NP khẩu vị nặng.

Bạch Mị rơi vào tay cặp song sinh, giống như súng vật cũng giống như công cụ phát tiết, ngày ngày chịu tra tấn.

Ai nói cô có gương mặt động lòng người.

Ai bảo cô thân hình quyến rũ.

Anh em hán không có gì muốn mà không cướp về.

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

"A... đau quá... nhẹ thôi... xin anh..." tiếng nức nở cầu xin đáng thương phát ra từ hai cánh môi run run.

"Chưa được, bảo bối dám dâng còn chưa thỏa mãn anh" thân hình trần trụi bên trên người cô không ngừng luật động, nam căn thô to liên tục chà lên hai cánh hóa ướt đầm, tra tấn.

"Tiểu dám dâng, động tình rồi sao, để anh thỏa mãn em" nói rồi đâm ngập cự long đang nhức trướng vào u cốt nhỏ bé, cô thét lên đau đớn" To quá.... rách mắt.... xin anh..."

Bạch Mị hai cánh tay bị trói vào thành giường, cả người bị cố định thành một tư thế vô cùng xấu hổ. Hai chân bị kéo rộng lộ ra hoa viên sưng đỏ.

Nam nhân trên người như phát điên, tay tóm chặt tấm lưng, từng giọt mồ hôi trên trán chảy xuống cần cổ đầy yêu mị. Hán không ngừng hung hãn đâm vào tiểu huyết non mềm.

"Trương Nghiêu, biểu bảo bối bị anh hành hạ sắp mệt chết rồi, anh không nghĩ cho em sao" bên cạnh Trương Căn nhắc nhở anh, cậu rất khó chịu nha, anh trai ôm tiểu bảo bối lâu như vậy, muốn hành chết cậu sao?

Trương Nghiêu không đáp thân dưới càng điên cuồng luật động, mỗi lần tiến lên đều đem mình vùi vào sâu nhất trong cơ thể Bạch Mị. Thực đau, rất đau, hai hàng nước mắt lần dài, hán cúi xuống liếm đi nước mắt mặn chát của Mị, cuối cùng miễn cưỡng cũng chịu gặm nhẹ lên một tiếng đem tất cả dịch trắng bắn vào hoa viên.

Bạch Mị cả người đau đớn, mơ hồ cảm giác được màn tra tấn đã kết thúc. Hai mí mắt nặng nề cố gắng mở ra, chỉ là trước mắt thấy một thiên thần đang tiến đến. Cô vô cùng hoảng loạn, hán không phải thiên thần hán là ác quỷ, hai anh em hán đều là ác quỷ.

"Đừng... đừng đến đây... van cầu anh... tha cho tôi... van cầu anh..." cơ thể trắng ngần bị tình dục nhuộm thành một màu hồng mê người, đôi mắt ầng ầng nước, cơ thể kinh hãi run rẩy, thực giống một tiểu bạch thỏ bị sa bẫy- tử dục-, yếu ớt vùng vẫy trong vô vọng.

"Xem kia Nhiều, anh dọa cho tiểu bảo bối sợ hãi rồi" Trương Căn rất hòa nhã nở nụ cười, một tay cậu nắm lấy bên ngực nhỏ bóp chúng thành đủ các hình dạng méo mó.

Môi cậu ngậm lấy hai cánh môi sưng tấy, thật ngọt ngào. Trương Căn đưa một ngón tay vào miệng cô mô phỏng hành động mờ ám nào đấy, bắt buộc Bạch Mị phải mở miệng. Hai ngón tay không ngừng ra vào trong miệng cô, nước bọt từ khóe môi Bạch Mị tràn ra, thật muốn phản nê người.

"Khò..ng... cả..n..." ngón tay trong miệng làm cô căn bản không thể nói ra một từ hoàn chỉnh.

"Thật sao?" Cậu rút ngón tay ra rồi cười cợt, bất ngờ lại dùng ngón tay ấy đâm vào trong tiểu huyết của cô.

"A... xin anh..." hai mắt Bạch Mị mở lớn, cả cơ thể khó chịu, vặn vẹo một mội, bất lực.

"Nói không cần mà đã ướt như vậy, còn nuốt hết cả ngón tay anh, cái miệng bên dưới này còn thành thực hơn cái miệng bên trên nhiều, bảo bối"

Nói rồi bất ngờ đem cự long khổng lồ kia nhét vào hạ thân sưng tấy.

Bên trong Bạch Mị vẫn còn tinh dịch của Trương Nghiêu, cậu đi vào không quá khó khăn. Tiểu yêu tinh mê người chặt như vậy, không phải muốn kẹp chết cậu sao.

Cậu vận động thân dưới, rất êm nhu nhẹ nhàng nhưng khiến Bạch Mị sắp phát điên rồi-tg: tử dục-, cô không chịu đựng nổi loại tra tấn này.

Khi sắp lên cao trào Trương Cần bất ngờ rút ra. Bạch Mị cả cơ thể đau khổ cực điểm, cảm giác hạ thân kêu gào đòi lấp đầy khiến cô nấc lên.

"Đã nhanh như vậy không chịu được sao bảo bối, anh còn chưa chơi chán"

Trương Cần cười như một thiên thần mở ngăn kéo lấy ra một cái dương vật giả.

Bạch Mị kinh hãi, to quá, đáng sợ, thực đáng sợ, không muốn, cô không muốn. Hai chân hoảng loạn khép chặt lại nhưng không được, nó căn bản bị trói chặt sang hai bên.

"Bảo bối sợ sao, đừng lo nó sẽ làm em sung sướng, bảo bối..."

Cậu đem cả dương vật giả kia nhét vào tiểu huyết, trật vật cuối cùng cũng chỉ đưa vào được một khoảng.

Bạch Mị thét lên nhưng không còn hơi sức cầu xin, nước mắt đọng lại hai bên má, tóc tai lộn xộn rồi bời xòa tung nổi bật trên tấm ga giường trắng tinh. Vừa thâm thương vừa quyến rũ, một loại mỹ hoặc.

"Cái miệng bên dưới của em thật kín rồi, tôi rất khó chịu em nói xem phải làm sao"

Bạch mị lờ mờ hiểu hần muốn gì, kinh hoàng lác đầu không ngừng. -tg: tử dục-

Cậu muốn cô dùng miệng cảm nhận dục vọng của cậu. Thô lỗ bóp cái miệng nhỏ xinh kia hé ra, cậu đưa cự long vào gằn miệng cô, từng đoạn gằn nổi trên gậy thịt thật đáng sợ.

Bạch Mị ném nhục nhã miêng cường ngâm lấy nam căn thô to.

Trương Cần trong miệng cô chính là hung hăng tàn sát mỗi lần vào chính là đâm tới tận họng cô. Không biết qua bao lâu cuối cùng cũng chịu bắn tinh dịch.

Cậu thở hắt ra một hơi, đỡ lấy thân hình xụi lơ của cô.- tử dục- Bảo bối nhà cậu quả đáng yêu.

Trương Nghiêu đi ra khỏi nhà tắm dùng ánh mắt yêu chiều nhìn Bạch Mị.

"Cô ấy ngủ rồi sao?"

"Anh nói xem thân hình mằm đậu này phải chịu dục vọng của hai chúng ta liệu có mệt chết không"

Trương Nghiêu không trả lời chỉ là rút dương vật giả còn bên trong u cổ của cô ra, ngay lập tức một dòng sữa nóng từ trong người cô chảy ra hai bên đùi trắng nõn.

Cự long lại lập tức nhô cao. Hần cố gắng áp chế dục vọng, thô nhỏ không thể chịu nổi nữa.

Hần tắt đèn cũng leo lên giường kingzize. Trương Nghiêu cùng Trương Cần một trái một phải ôm lấy tiểu bảo bối thỏa mãn ngủ say.

- tg: tử dục-

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Bạch Mị ngủ một mạch cho đến tận trưa hôm sau. Thức dậy chính là cả cơ thể đau đớn. Nhất là hạ thân, nơi ấy nhóp nhép khó chịu nhưng vừa mới đứng dậy thân hình nhỏ bé khụy xuống.

Đã được cởi trói nhưng nhất thời vẫn không thể cử động được. Hai bên cổ tay trắng ngần nổi bật dấu tích của vết thừng. Cả cơ thể xanh xanh tím tím chằng chéo các dấu hôn.

Bạch Mị cảm môi, gần như là đang bò vào nhà tắm.

Bỗng nhiên cánh cửa gỗ bật mở, một thiên thần ẩm áp ào tới bên cạnh cô, là Trương Cẩn.

"Bảo bối..." cậu nhìn cơ thể trần truồng thảm thương đang nhích từng bước trên sàn nhà lạnh lẽo mà rất đau lòng.

Trương Cẩn lao đến bế cô lên cánh tay. Bạch Mị cắn bản quá đau nhức không thể đẩy hẳn ra chỉ có thể dùng một loại ánh mắt hãi hùng, sợ hãi đối với cậu.

Xem ra bị hai anh em cậu dọa đến sợ chết khiếp rồi.

Cậu ôn nhu đem cô vào tắm rửa. Thân hình bé nhỏ run rẩy, hẳn tốt nhất đừng giở thú tính ra với cô đi.

Nghiêm Cẩn hoàn toàn trong sáng tắm cho cô. Lúc cậu đưa tay lướt qua tiểu huyết non mềm xưng tấy, cô chính là kẻ run rẩy vì đau.

Bạch Mị tròn mắt nhìn hành động tiếp theo của cậu. Nghiêm Cẩn đưa ngón tay vào trong hoa viên khẽ rửa đi những thứ tinh dịch còn dính nhóp nháp.

Bạch Mị vì đau mà run rẩy, hai cánh hoa sưng tấy chỉ chạm nhẹ vào cũng đã rất đau rồi-tg: tử dục-, cô phản kháng đẩy ngực người đàn ông ra.

"Ngoan ngoan nếu không anh sẽ không ngại cơ thể em đang bị thương mà muốn em" cậu chỉ đơn giản cố định hai cánh tay đang làm loạn kia lên thành bồn tắm.

Màn tra tấn cuối cùng cũng xong, Trương Cẩn bôi thuốc mỡ mát lạnh vào tiểu huyết đỏ hồng kia.

Cậu ôm nhu quấn cô vào trong tấm khăn tắm lớn.

Bạch Mị cắn môi xấu hổ cùng tức giận, hai anh em ác ma này mỗi khi ở bên cạnh cô đều không cho phép cô mặc quần áo, hôm nay quấn cô vào khăn tắm là đã đủ nhân từ rồi.

Cô nhất định, nhất định phải trốn khỏi đây.

Thân hình cao lớn nghiêm chỉnh một thân vest, hoàn toàn đối lập với cơ thể nhỏ bé đầy dáu hân, tán loạn tóc tai của cô.

Một bàn ăn thơm ngon hiện ra trước mắt. Cô hiện tại quả thực rất đói.

Nhìn thỏ nhỏ trong lòng trưng ra một ánh mắt ngờ ngác đầy thèm khát, Trương Cẩn cười rất vui vẻ để cô ngồi trong lòng.

Cậu cho cô uống sữa. Tay của Bạch Mị cả đêm bị trói chặt vô lực không thể tự cầm cốc sữa. Cậu chính là phải cầm cốc cho cô uống từng ngụm từng ngụm. Trong lòng chính là loại cảm giác thỏa mãn được nuôi sủng vật.

Lần này cửa chính mở ra. Ác ma đã về.

Trương Nghiêu hôm nay rất bận rộn công việc, làm tổng giám đốc thực không dễ. Hơn nữa trong lòng chỉ có mặc niệm muốn ôm ấp ai đó.

Hắn cướp lấy cô từ tay em trai.

Trương Cẩn chu môi phản đối

"Của em!"

Hắn lạnh lùng không đáp. Không kiêng dè hắn cắn thân vén khăn tắm trên người cô lên một tay xấu xa thăm dò vào tiểu huyết.

Bạch Mị nấc lên.

Hắn chỉ muốn kiểm tra xem cô còn sung không. Đêm nay lại phải làm hòa thượng rồi.

"Tiểu dân đáng, tôi rất đói rất muốn ăn em, phải làm sao bây giờ"

Bạch Mị si ngốc-tg: tử dục-, ba tháng rơi vào tay hai ác ma này cô đã sớm bị khủng hoảng tâm lý đến có chút ngốc.

Sau mỗi lần bị điên cuồng chiếm đoạt cô lại có cảm giác hãi hùng với nam nhân. Thực sự rất sợ hãi.

Cô rất muốn trốn chạy nhưng không có biện pháp, cô thậm chí còn không biết tại sao và từ khi nào bị giam lỏng ở đây, trong đầu non nớt chỉ toàn là nhưng cảm giác thống khổ sau mỗi lần hoan ái.

Hai kẻ biến thái này có rất nhiều những công cụ tra tấn, còn có dây thừng còn có xích,-tử dục- hể mỗi lần cô muốn phản kháng đều trói cứng cô lại.

Cô được nuôi nấng như sủng vật, giống như được yêu chiều nhưng thực tế cô sắp bị hành chết rồi.

Trương Nghiêu tiếp nhận cốc sữa từ trong tay em trai, hắn không cho cô uống trực tiếp mà là bón cho cô.

Hắn từ miệng mình dũa đưa quần quýt truyền sữa cho cô.

Bạch Mị cắn bản uống không kịp, sữa từ khoe miệng trào ra, chảy xuống bên xương quai xanh mê người.

Yết hầu Trương Nghiêu nâng lên hạ xuống, nam căn cương cứng. Tiểu dâm đẳng rất giỏi hành hạ anh.

"Anh trai, áp chế dục vọng, bảo bồi không chịu nổi đâu" Trương Cẩn tốt bụng nhắc nhở.

"Hừ" cổ họng phát ra tiếng rên không vừa lòng, hắn cúi xuống liếm sữa từ bên miệng cô.

Bạch Mị vẫn bày ra gương mặt ngô nghê. Nếu còn tiếp tục bị giam cầm như thế này chắc cô sẽ phát bệnh tâm thần mất. Từ dục

Nhưng hai kẻ kia hoàn toàn không biết, trong lòng chỉ có duy nhất ý nghĩ độc chiếm. Cô chỉ là của riêng bọn hắn mà thôi.

!!!!!! Bình chọn cho mình đi tự viết rất cực khổ đó nha!!!!

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Bạch Mị rất cô đơn. Căn biệt thự rộng như vậy chỉ có một mình cô. Nhưng ít ra vẫn tốt hơn ở cùng hai anh em họ Trương kia.

Trên người chỉ có độc một chấn mỏng manh che đi thân thể gầy yếu. Cô ngược lại muốn bản thân ốm nặng gì đó để hai kẻ kia tha cho cô. Mỗi lần hung hãn, cảm nhận như chết một lần.

Ôm chặt trong ngực một con búp bê vải. Bạch Mị vô thần lang thang trong những dãy hành lang dài.

Tất cả đều nguy nga, trang nhã nhưng có ai biết đâu mỗi một cánh cửa sổ đều xiết chặt những song sắt. Cửa chính còn không có tay cầm từ bên trong. Người giúp việc căn bản không được tiếp xúc với cô-tự từ dục-. Trương Mị khác nào một con rối gỗ xinh đẹp bị cầm tù trong tủ kính.

Cô muốn nổi. Từ sau lần trốn chạy thật bại ấy hai em anh song sinh ác quái kia nhốt cô vào đây. Hai kẻ bệnh hoạn. Không biết bao nhiêu ngày cô không được tắm nắng. Làn da bệch đi, tái nhợt.

Bạch Mị ngây ngô ngồi xuống đất nhìn lên trên ô cửa kính duy nhất không bị song sắt bó buộc nhưng lại ở trên rất cao. Với không tới. Bạch Mị nặng nề nằm xuống cười ngô nghê cô đang tưởng tượng được chạy trên thảm cỏ đẹp để có chim hót có nắng ấm áp.

Cô hình như thực sự bị phát điên rồi.

Cơ thể của cô lãnh lạnh trở lại. Hai anh em họ Trương hai mắt rực sáng nhìn cô. Cầm dục lâu như vậy rất khổ sở.

Bạch Mị lần này rất ngoan ngoãn cô không khóc loạn không dũa dựa cũng không cầu xin.

Cơ thể gầy yếu nằm lặng yên trên giường mắt ngơ ngẩn nhìn lên đèn trùm.

Cơ thể cô vẫn xinh đẹp vẫn quyết rũ như vậy. Trương Nghiêu ngâm lấy hai cánh môi mềm mại, tay không ngừng ve vuốt khám phá từng chút từng chút một cơ thể cô, nam căn thi nhau loạn động, mỗi lần đâm vào đều rất mạnh tựa như muốn đem cô xé làm hai phần.

Trương Nghiêu vừa đi ra thì Trương Cẩn tiến đến, lật úp người cô xuống, cặp mông trắng nõn bị ép buộc ngẩng lên, hoa viên đỏ hồng lộ ra. Hai tay Tiểu Mĩ gắt gao, yếu ớt níu lấy ga trải giường, tư thế này rất khó thở.

Trương Cẩn sớm đã không chịu nổi, đem cự long thô dài nhét vào u cốc, mỗi một lần cậu va chạm thân thể cô cũng theo đó đong đưa. Hai thỏ nhỏ trên ngực cô nhún nhảy.

Cảnh tượng dâm đẳng sôi trào máu huyết.

Bạch Mị vẫn nằm yên, cơ thể mềm rũ rượi. Mắt mở to, đầu cô ngổn ngang suy tư, nếu như cái đèn trùm này bất ngờ rơi xuống có phải là cô cùng hắn sẽ chết rất thảm không? Có phải cô sẽ được giải thoát không?

Trương Cẩn ngăn cản anh trai.

"Anh, bảo bối có chút kỳ lạ"

Hắn dường như cũng cảm nhận được khác biệt của cô, rời khỏi thân thể trần trụi.

Hắn vỗ nhẹ vào bên má cô. Bạch Mị miễn cưỡng thu lại ánh ngu ngơ, làm sao vậy, hắn không trói cô lại nữa ư? Hắn muốn trừng phạt cô ư? Cô rất ngoan?

"Lần cuối bảo bối nói được một câu hoàn chỉnh là khi nào?"

"Hình như là rất lâu rồi không có"

Cô làm sao vậy, Trương Căn và Trương Nghiêu lo lắng quan sát cô.

Bạch Mị ngoan ngoãn nằm trên giường. Cơ thể thâm tím không nổi. Hai chân bị kéo rộng, cô cũng không đủ lực khép lại, dịch trắng ồ ạt từ tiểu huyết vẫn đang chảy ra.

Hắn ôn nhu bế cô lên, đầu cô trượt vào lồng ngực rắn chắc rồi cứ như vậy giữ nguyên không có nhúc nhích.

"Tiểu Mị, nhìn tôi, Tiểu Mị không được ngủ" bàn tay lần nữa vỗ vỗ lên má.

Ánh mắt cô si ngốc nhìn lên. Hạ thân cô đau đớn, thân thể mệt mỏi, cô cũng không được ngủ một chút ư?

"Cô có đói không?" -tg: từ dục-

Bạch Mị dương mắt đen lên không đáp, chỉ là môi nở nụ cười tri kỷ, cô có đói không a, hình như có, mà hình như cũng không có, âm thanh tắc nghẽn ở cổ, Bạch Mị cũng không có muốn trả lời điều gì.

Cô vẫn chỉ là cười, nụ cười chói mắt.

Hắn thực rất ghét, hắn không thích cô luôn cười như vậy.

Cẩn thận đặt cô vào trong giường. Thân thể em bé nằm ngon lại, hắn đắp chăn mỏng, cẩn thận nhìn cô.

"Căn?"

"Bảo bối có gì đó không đúng, giống như.... giống như thực sự trầm cảm rồi"

"Mai anh sẽ đưa bác sĩ tâm lý tới khám cho Tiểu Mị"

"Trước mắt như vậy đi, bảo bối lâu rồi không nói được một lời... chúng ta cũng không có để ý tới"

Hai đôi mắt phức tạp nhìn cơ thể trên giường. Ngân vụn lần cô dường có việc gì. Thực sự lo lắng cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Vấn đề đầu tiên, Bạch Mị không có ý phục, đề phòng cô trốn đi họ đã vứt sạch quần áo của cô, kể cả tiết khố cũng không cho cô dùng, ngày ngày trần truồng.

Có bác sĩ tâm lý tới, không thể không cho cô ý phục.

Từ trong giấc ngủ triền miên Bạch Mị bị một lực đạo lay tỉnh.

Trương Căn ôn nhu mặc cho cô một thân váy tím nhàn nhạt, rất bảo thủ che kín hết tất cả những đường cong mê người.

Tuy nhiên vẫn là không cho cô mặc nội y, phần ngực bị một đoạn vải trắng bó lại coi như thay áo lót, cậu vẫn là không thích bảo bối mặc đồ lót đi, quá vướng víu.

Trương Nghiêu tiến tới lồng vào cổ chân trắng trẻo một chiếc vòng bạc có đính một cái chuông nhỏ đinh đinh đang đang nghe thực vui tai.

Có trời mới biết nó hẳn không phải chỉ là một cái lắc chân bình thường đi.

Trên hành lang dài, Bạch Mị điềm điềm đáng yêu, dựa người vào vòng ôm rộng rãi của người đàn ông, cơ thể tản ra một loại cảm giác lười biếng trì hoãn.

Váy lớn che đi cảnh tượng sôi trào máu huyết.

Ngón tay Trương Nghiêu lạnh lùng đùa giỡn hạ thân xinh đẹp của người con gái.

"A..." Trần Bạch Mị là chảy xuống từng giọt mồ hôi, tiểu hạch non mềm bị dị vật khuấy đảo.

"Tiểu huyết của em mát chát tôi như vậy, thực thích thú sao"

"Nghiêu, anh quá ích kỷ, đùa giỡn một mình như vậy, không phải nói đem bảo bối gặp bác sĩ tâm lý sao"

Trương Cận thực bất mãn, vì cái gì cậu không được ôm bảo bối chứ. Gương mặt thô nhô hồng hào kia làm cậu thật muốn đem cô để dưới hạ thân chà đạp một phen.

Đội dưới lầu biệt thự là một vóc dáng đàn ông, gương mặt mang theo tri thức, cùng một giọng nghiêm túc, tuy nhiên vẫn rất muôn phần dịu dàng tinh tế.

"Cận, sao lại là đàn ông?" Trương Nghiêu cất tiếng hỏi mang theo ý tứ địch thù khó chịu.

"Là người tốt nhất rồi, em muốn nhanh chóng giải quyết mấy cái thứ tâm lý quái dị gì đó của bảo bối, tốt nhất là để bảo bối bình thường lại đi"

Phạm Cố quan sát bóng dáng nhỏ bé xụi lơ không sức sống trong lòng Trương Nghiêu.

Cô thực sự rất đẹp, ngây ngô giống như một tiểu thiên sứ nhưng đôi mắt mang nét u mê giống như bị rơi xuống địa ngục.

Phạm Cố mất thấy hai anh em họ Trương không có ý định muốn đi liền hắng giọng mang ý tứ đuổi khách.

"Bệnh nhân cần không gian riêng tư"

Trương Nghiêu hừ lạnh, đang ra lệnh cho anh sao, đừng hòng, nhưng Trương Cận kéo tay anh ra khỏi phòng trên môi luôn là nụ cười hờ hững.

"Khắp phòng đều là camera cùng ghi âm, không cần lo lắng"

.....

Bạch Mị từ lúc được Trương Nghiêu đặt ngồi trên ghế gỗ vẫn luôn duy trì tư thế ôm lấy con búp bê vải, một mực trầm lặng.

"Xin chào tôi là Phạm Cố"

Cô chính là miễn cưỡng ngược mắt mờ mịt nhìn người đối diện. Hạ thân vừa bị Trương Nghiêu hành hạ còn đọng lại ái dịch, thứ ấy dính vào giữa hai chân cô nhor nhóp.

Bạch Mị thấy bản thân thật bẩn.

"Tôi biết... hai kẻ kia sai anh tới chữa bệnh cho tôi, nhưng tôi.. không có bệnh, tôi không bị... điên"

Trước mặt người lạ Bạch Mị lại có một cảm giác dịu dàng thoải mái không hề có phòng bị, cô còn nói rất nhiều.

"Tất nhiên cô không có bệnh, tôi chỉ đến cùng cô nói chuyện vui về thôi" Phạm Cố cũng đã gặp không ít bệnh nhân có tư tưởng cực đoan trốn tránh hiện thực.

Bạch Mị cúi thấp đầu, tay thêm ôm chặt búp bê vải, ừm, búp bê vải tốt nhất chưa từng làm cô chút nào bị đau đớn.

Phạm Cố chỉ đơn giản liếc mắt cũng biết được độ sùng nịnh, yêu chiều của hai anh em họ Trương với cô.

Bất quá chính là tại sao cô lại mang về biểu cảm thống khổ như vậy?

Phạm Cố bản thân rất am hiểu về tâm lý của những người như Bạch Mị, không mất nhiều công sức đã có thể cùng cô nói cười vui vẻ.

Nhưng hai anh em họ Trương nói cô là em gái họ.

Quả thực kỳ quái, cô không có nét gì giống hai anh em, hơn nữa mỗi khi anh có ý nhắc tới họ, Bạch Mị luôn thoáng qua trong mắt sự hốt hoảng chán ghét, tay nhỏ cũng vô thức ôm chặt lấy búp bê vải.

Hình như tất cả cũng không phải đơn giản như những gì anh biết.

.....

"Cô ấy thế nào" giọng Trương Nghiêu nâng cao cũng có chút bất mãn.

Vì cái gì tên tiểu tử thối này nhanh như vậy khiến cô vui vẻ, ở bên hắn thì luôn trung ra biểu tình hoảng hốt, dờ dẫm?

"Tiểu Mị, cũng không phải là bệnh nặng, cô ấy hình như đã lâu không được ra ngoài trời, ít được tiếp xúc gây ra tâm lý quá ư sợ hãi. Còn nữa tôi cũng không biết cô ấy đã trải qua những việc gì khiến tự bản thân phong tỏa chính mình lại"

"Vậy như thế nào mới tốt" Trương Cẩn sốt ruột chen vào. Tên này đã dùng loại tên gọi thân mật như vậy để gọi bảo bối của hắn ư? Tiểu Mị?

Đừng hòng đặt chú ý dù là một chút lên bảo bối nhà hắn.

"Cô ấy thiếu được ra ngoài trời thì nên đưa cô ấy ra ngoài, tiếp xúc mới mọi người, cũng không phải bệnh quá nặng nhưng để lâu không tốt, Tiểu Mị có xu hướng tự hại bản thân, thường rất hay tự cắn lấy chính tay mình, ngày mai tôi sẽ soạn một bệnh án cho Tiểu Mị chỉ cần làm theo thì cũng không có gì đáng ngại"

"Được, Cẩn tiên khách"

Chú ý đuổi người rất rõ ràng.

"Bác sĩ Phạm, rất cảm ơn" Trương Cố nhướn mi-tg: từ dục-, tuy là cảm ơn nhưng lại hàm chứa cao ngạo.

"Không có gì, tạm biệt" cũng không muốn tiếp xúc quá nhiều với những kẻ bí ẩn như hai anh em họ Trương, anh muốn rời đi.

"Còn nữa, Phạm tiên sinh, đối với em gái của chúng tôi thỉnh có cách gọi đúng mực" cậu nói xong ngạo nghễ đóng cánh cửa sầm thật lớn.

Phạm Cố cũng chỉ căn bản khó hiểu, mạnh mẽ chủ quyền như vậy, thực sự là anh em đi?

.....

Trên chiếc ghế bành rộng lớn trong phòng khách, Bạch Mị ngồi trên đùi Trương Nghiêu. Cô lại khôi phục ánh mắt nhu nhược sợ hãi đối với hai kẻ giống nhau như đúc.

Một bên, Trương Cẩn dịu dàng xúc cho cô từng thìa cháo.

Trương Nghiêu cúi đầu xuống ngậm lấy vành tai trắng non nớt.

"Ngày mai đưa em đi công viên chơi, chịu không?"

Ánh mắt trì hoãn của Bạch Mị khẽ giao động.

"Thực... thực sao?"

"Tôi không dối em"-tg: từ dục-

"...Muốn" thanh âm trẻ thơ mang theo khát khao tắc nghẹn trong cổ.

"Lại đây thơm tôi một cái liền đáp ứng em"

Tay Bạch Mị vẫn còn ôm búp bê vải khó nhọc túm lấy cổ áo người đàn ông.

Trương Nghiêu xấu xa ngẩng cao đầu. Bắt buộc Bạch Mị phải quỳ giữa hai chân người đàn ông, cô chỉ là thơm nhẹ vào má hắn, nhưng cũng đủ để Trương Nghiêu thỏa mãn. Đây là lần đầu cô chủ động đi.

Hương thụ cảm xúc non nớt từ hai cánh môi hồng đào, hắn vui vẻ nở nụ cười hiếm hoi.

"Mai đáp ứng em"

Bạch Mị mắt nổi lên niềm vui ngây ngô. Cô đang mơ sao? Ngày mai thực sự có thể đi chơi? Còn được ra ngoài?

"Anh nữa" giọng nói đầy ý tứ làm nũng cùng ghen tỵ của Trương Cẩn, tại sao không hôn anh.

"Không cần để ý tới Cẩn, hôn anh được rồi"

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 5

Sáng sớm, nắng yếu ớt len lỏi vào trong căn phòng với màu sắc chủ thể là tông màu xám tro.

Trên chiếc giường lớn là hình ảnh đủ dâm mị.

Hai nam nhân dung mạo kinh người chỉ mặc quần dài, phía trên là nổi bật từng cơ thịt màu đồng, săn chắc.

Bốn cánh tay mạnh mẽ ôm chặt lấy thân hình trần trụi của một cô gái nhỏ nhắn, giống như đang tuyên hệ sở hữu.

Bạch Mị giống như đang khó khăn hít thở, đầu nhỏ không ngừng cọ cọ, cơ thể ma mị vặn vẹo.

Lực đạo đè lên người cô quả không nhẹ đi.

Cũng chỉ là hành động nhẹ nhàng trong vô thức nhưng cũng đủ lay tỉnh hai nam nhân đang say giấc. - tg: từ dục-

Trương Cận mở đôi mắt ngái ngủ, cậu thom nhẹ nhàng vào gò má phấn hồng kia, vurun đầu lưỡi liếm mấy cái.

Trương Nghiêu căn bản không chơi cái -tg: từ dục- trò trẻ con ấy. Dục vọng của nam nhân rất yếu ớt, nhất là vào buổi sáng, lại càng khó khống chế.

Hắn đang tận tâm nghiên cứu hai viên trân châu nhỏ trước ngực Tiểu Mị nhà hắn nha.

Bạch Mị mơ mơ màng màng, chỉ là cảm thấy má ướt ướt nhột nhột, xúc cảm từ ngực truyền lên làm cho hạ thân kịch liệt co thắt.

"Ừ..." Bạch thỏ ngây ngô phát ra tiếng rên mị hoặc, cô gây hại rồi, lại châm ngòi nổ rồi.

Hai anh em họ như phát cuồng, mỗi người hung bạo chiếm lấy một bên nhũ tiêm hồng ngọt ngào ra sức cắn mút, dùng tay nhào nặn méo mó đủ hình thù.

Cô bị nhục cảm làm cho choáng tỉnh.

Trương Cận từ phía sau lưng cô xâm nhập một đầu ngón tay vào hoa viên ướt át.

Bạch Mị rên lên khe khẽ.

"Bảo bối mẫn cảm, nhanh như vậy ướt sũng rồi"

Cô cố gắng mở hai mắt nhập nhèm. Cái gì đang diễn ra vậy, không phải đã hứa cho cô đi ra ngoài ư, không phải là đi công viên ư?

"Àn..."

Bạch thỏ chưa kịp mở miệng đòi quyền lợi đã bị một đôi môi khác mạnh bạo mà mút lấy, cô thật ủy khuất.

Trương Cận bắt buộc cô quỳ xuống, tư thế này khiến cho cơ thể bé xinh không kìm được giật nhẹ, tiểu huyết anh đào ướt át trước con mắt hai anh em họ đang không ngừng run rẩy, giống như mời gọi chà đạp.

"Àn... không muốn... công viên... công viên a.... ần..."

Bạch Mị khó khăn lắp bắp.

"Được, thỏa mãn chúng ta liền cho em đi" cũng không biết là ai nói.

Vốn dĩ muốn trêu đùa vật nhỏ một lúc, không ngờ nhanh như vậy đã đòi hỏi đi chơi, đánh nhanh thắng nhanh.

Trương Cận đem thịt gậy cương cứng nhét vào trong cơ thể Bạch Mị. Cô căn bản chỉ có thể thét lên một tiếng.

Nam căn trong tiểu huyết không ngừng luật động, kéo ra rồi lại đút vào. Bạch Mị vẫn một thân trật vật đang quỳ, tóc tai rối tung bay loạn xạ. Cũng không biết qua bao lâu Trương Cận cũng rên nhẹ lên rồi bắn dòng nước ấm áp vào cơ thể xinh đẹp. Ai nói cô mê người như vậy, luôn luôn trật trối a.

"Mau rút ra, tới anh"

Trương Nghiêu căn bản không chịu đựng được rồi. Hai thỏ nhỏ trên ngực tiểu dâm đang không thể thỏa mãn anh, ngược lại còn bức anh điên lên.

Nam cắn to lớn rút ra, cùng một tiếng nhóp nhép khiến người nghe đỏ mặt, theo đó là một dòng sữa từ hai cái hoa mềm mại chảy ra.

Trương Nghiêu nhanh chóng xâm nhập. Tốc độ của hắn từ chậm dần rồi mãnh liệt, dường như không thể thỏa mãn, hắn để cô nằm úp lên chính mình, cơ thể cô mềm mại, đầu phủ phục trước ngực hắn.

Trương Nghiêu nâng hai mông chổng chéo xanh tím của cô lên rồi bất ngờ buông tay, cơ thể cô rơi tự do xuống người hắn, tiểu huyết vừa đẹp bị nam cắn không lồ bên dưới điên cuồng đâm ngập.

Mỗi một lần như vậy là một tiếng kêu thất thanh của Bạch Mị cùng xin cầu đáng thương, cầu mong cho hắn vì động dục mà chết sớm đi.

Qua mấy chục lần hưng hăng xô xuyên, hắn cũng gằm lên đem hết tinh dịch bắn vào u huyết Bạch Mị

Bạch Mị trong lòng hắn xụi lơ. Cô đau đớn cùng một chết đi được, làm sao còn có sức lực để đi công viên, căn bản bỏ cũng không nổi nữa rồi.

Trương Nghiêu thô bạo lau đi nước mắt bên má cô. -tg: từ dục-

"Ngaoan, đợi em khôi phục sẽ ngay lập tức mang em đi chơi."

Bạch Mị không chịu được mỗi một mà nhắm mắt chìm dần vào đen tối, miệng xinh đẹp xưng đồ cũng không quên phun ra một câu.

"Lừa... người..."

Trương Cận bật cười, nhìn gương mặt hồng hào, đã mệt đến không mở nổi mắt vẫn còn bộc lộ biểu cảm ủy khuất.

"Anh xem đi, tiểu bảo bối bị chiều đến sinh hư rồi, đến chúng ta cũng dám mắng"

Trương Nghiêu cười, hắn nguyện đem cô sủng hết đời.

....

Giữa trưa Bạch Mị mới tri động tình dục.

Cô cử động cơ thể rồi khẽ nhăn mặt. Nam căn của người đàn ông kia vẫn chưa chịu rút ra.

Khó khăn cử động thân dưới muốn đứng lên, lập tức bị một vòng ôm đè lại.

"Đi đâu" gương mặt Trương Nghiêu mang nét cợt nhả.

"... đau..."

Tiếng tổ cáo như đang làm nũng.

"Rút.... rút ra..."

"Không" hắn ác ý trêu chọc.

Bạch thô ủy khuất cắn cắn tay chính mình.

"Thả ra không được cắn"

Bạch Mị liền càng ngang bướng tự cắn tay chính mình.

"Mau thả tay ra, tôi liền rút khỏi em"

Trương Nghiêu nâng cơ thể trần truồng của cô lên, tiểu hạch sưng tấy không bị kìm nén, ngay lập tức tinh dịch ối nòng -tg: từ dục- từ trong hoa mật ồ chảy ra dây dầy lên ga giường.

Tiểu dâm đang càng ngày càng không nghe lời.

"Còn đủ sức đi công viên không hử"

Người đàn ông qua con động dục thực thỏa mãn, giọng nói mấy phần ôn nhu.

"... muốn..."

"Sửa soạn, tôi đưa em đi"

Trương Nghiêu cẩn trọng bế Tiểu Mị của hắn vào phòng tắm, tắm cho cô sạch sẽ, cuốn Bạch Mị vào chiếc khăn tắm, cô căn bản giống một oa nhi.

Vén lên vạt khăn tắm, hấn rất chăm chú thoa thuốc mỡ vào từng vết bầm lớn nhỏ, lúc bôi thuốc mỡ vào bên trong động huyết sưng đỏ, ngón tay hư hồng còn cố ý chà sát hạt lựu nhỏ nhỏ bên trong cánh hoa làm cô không khỏi run lên.

Cho đến khi Trương Nghiêu mặc xong y phục cho Bạch Mị, em trai hấn mới hùng hổ xông vào.

Con mẹ nó nha, trong khi anh trai hấn thỏa mãn nhu cầu sinh lý, lại còn được tùy tiện sờ soạng tiểu bảo bối của cậu, thì cậu phải vui đầu vào chửi mấy kẻ dấn độn trong công ty, một mình cậu phải đối phó với đám lão hồ ly thôi.

Con mẹ nó chứ công bằng ở đâu.

Hừ ít nhất bây giờ tới cậu được ôm bảo bối nhỏ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Bây giờ Bạch tỏ rất có tinh thần, cô được Trương Nghiêu mặc cho một bộ váy xòe dài quá gối màu hồng phấn.

Tóc đen dài buộc gọn gàng sau gáy.

Chân nhỏ xinh là một đôi hài búp bê màu be nhàn nhạt.

Tất nhiên, hấn vẫn là bài xích việc cô mặc quần lót đi, Bạch Mị đòi quần, Trương Nghiêu chỉ là hừ lạnh.

"Em chắc chắn mặc thứ ấy vào sẽ không bị cọ sát đến phát khóc đấy" Bạch Mị thất thần cùng đồ mặt, đúng là nơi ấy còn rất sưng đỏ a.

Nói đoạn Trương Cẩn tiến đến liền mặc cho cô một cái tã lót trẻ em mềm mại. Hai kẻ biến thái này lại bắt cô mặc tã lót của trẻ sơ sinh?

"Hảo, bảo bối quả là xinh đẹp" Trương Cẩn giúp cô chỉnh đốn lại y phục, cúi người xuống thấp thom thom vào má cô. Mắt nâu tinh tế ngấm ngấm tác phẩm của bản thân.

Cơ thể non nớt của Bạch Mị vẫn là tỏa ra mùi sữa ngọt ngào khiến cậu chìm đắm vào đó, không kim lòng được nhắc nhở cô lên cánh tay mà hôn hít.

...

Công viên Phù Trạch.

Bạch Mị ngo ngắc, lắc lắc cái đầu nhỏ xinh quan sát xung quanh, chuông nhỏ ding ding đang đang rung lên từng đợt âm thanh vui tai.

Nơi đẹp để như vậy cư nhiên lại không bóng người?

"Sao? Tiểu Mị thích không, hôm nay tất cả đều là của em, bọn anh đã bao sạch chỗ này rồi"

Tâm trạng hưng phấn của Bạch Mị đang lên cao bỗng chùng xuống.

Lại là không có ai ngoài cô ư?

Vậy thì giống như căn biệt thự kia, đều cô quạnh như nhau.

.....

Ngồi ừ rừ bên trong vòng tay của Trương Nghiêu, Bạch Mị đáng thương quả thực không có chút hứng thú nào cả.

Bảo bối nhỏ sao vậy? Vì cô buồn chán mà bọn hấn đã hủy cuộc hẹn quan trọng của công ty để dẫn cô đi chơi. Biểu cảm này là sao?

"Bảo bối có muốn ăn kem bông không?" Trương Cẩn khẽ cúi người hỏi vạt nhỏ.

Cái gì gọi là kem bông?

Bạch Mị nhận lấy thứ sặc sỡ trong tay Trương Cẩn.

"Cần, cái thứ không sạch sẽ này cũng đem cho cô ấy ăn"

Cái gì mà không sạch sẽ, kem bông này chính tay cậu làm nha.

"Chính anh mới không sạch sẽ ấy"

Bạch Mị tò mò vươn đầu lưỡi phần nộn liếm liếm vào kem bông, quả thực rất thú vị nha, xúc cảm ngọt ngào lan tỏa ở đầu lưỡi, nhưng vừa mới ngậm trong miệng đã tan biến hết sạch sẽ rồi.

Coi như anh em hân vớt vát được chút thể diện đi, mỗi một cô gái nhỏ cũng không chiều chuộng xong.

Trương Nghiêu cúi mặt xuống gần cô, lau đi kem bông còn dính ở môi mềm mại.

"Bảo bối tại sao lại không vui như vậy, chẳng phải hôm qua rất hào hứng hay sao?"

Bạch Mị nhướn nhướn mi vẫn là không đáp, một mực thủy chung im lặng, làm tổ trong lòng Trương Nghiêu, đầu nhỏ cũng không buồn ngẩng lên.

Trương Cần sốt ruột gọi điện cho Phạm Cố. Cậu cần bản thực sự không thích hân ta nhưng vì vui buồn của bảo bối, cậu nén cao ngạo xuống gọi cho hân.

Sau hai hồi chuông điện thoại rột cục cũng có người nghe máy.

Giọng nam trầm ấm đầu bên kia cất tiếng chào. Ngược lại, Trương Cần ngạo mạn bỏ qua phép tắc.

"Tiểu Mị nghe nói được đi công viên đều rất hứng thú tại sao đưa đi chơi liền lại khôi phục ừ rừ?"

"Trương thiếu gia đừng nói với tôi cậu đã đuổi sạch người trong công viên vui chơi ấy đi chứ?"

"Mấy kẻ ồn ào đuổi đi là tốt nhất"

"Bạch tiểu thư căn bản là cần có không khí vui vẻ rộn ràng một chút, nếu tôi không nhầm, Bạch tiểu thư mới chỉ 17 tuổi, thực sự cứ ném vào nơi cô quạnh, có thể sao vui vẻ?"

Lại một lần thô lỗ đập máy.

Hai anh em họ Trương này đều như nhau đều coi trời bằng vung.

"Bảo bối có muốn đi tới nơi đông người vui vẻ không?"

Bạch Mị, hai hàng lông mi trong nắng run run như dề quạt, đông vui a?

"... muốn... "

"Đến đây anh đưa em đi"

Trương Cần mở rộng vòng tay dụ dỗ cô bò qua, cậu hao tổn tâm tư như vậy phải đòi chút quyền lợi chứ.

Bạch Mị là ngơ ngác, thân hình bé bỏng có ý bỏ ra khỏi lòng Trương Nghiêu, hân nhịu mày không vui, tay lớn kéo lại cổ chân trắng mịn của ai đó đang rúc rúc bỏ ra.

Cục ầm áp vuột khỏi lòng làm hân cực mắt mát.

"Ngoan ngoan trong lòng tôi nếu không tôi sẽ tại đây ăn em"

Bạch Mị run lên nhìn theo Trương Cần với vẻ mắt mát.

Ừ coi như biết điều đi.

Hân tiêu sái ôm Bạch thả đứng dậy, thành phố này khu tụ tập vui chơi không thiếu nha.

Trương Cần dậm chân cáu gắt, vì cái gì cách nhau hai phút ra đời lại bức cậu khốn khổ vậy chứ!! Há!! Há!! Cái gì mà anh trai!! Độc tài phát xít!!

.....

Người quản lý mặt đần ra nhìn hai vị boss lớn, ngẫu nhiên đuổi khách, đem cô gái nhỏ kia vào đây, còn chưa chơi được bao lâu đã bỏ đi.

Một người cười nham hiểm cùng thỏa mãn, người kia mặt thối thành than là sao?

....

Oa! Nơi này thật sự đẹp đẽ, có rất nhiều thứ xinh đẹp, còn có rất nhiều người đang tụ họp nha.

Ba người bọn họ cũng rất nhanh thu hút ánh mắt tò mò của mọi người.

Hai nam nhân cao lớn dắt tay một bé gái, không đúng là cô gái đi, bộ dạng giống như 14,15 tuổi.

Cả ba người đều hết sức xinh đẹp

Mà Bạch Mị thì gần như lọt lỏm trong bóng người cao lớn của hai anh em họ Trương.

Hắn ít nhất cũng đến 1m8 đi mà cô lại thấp bé, 17 tuổi cũng chỉ đến 1m55.

Mắt cô mê mẩn những quán hàng bánh kẹo sắc sỡ.

Bỗng nhiên có một em nhỏ chạy tới, gương mặt bánh bao hồng hào của đứa trẻ tươi tắn, lú lo.

"Chị xinh đẹp mua kẹo bòn bon cho em đi"

Bạch Mị ngây ngô nhìn từng viên kẹo tròn nhỏ đầy màu sắc trong tráp lớn, ánh mắt khát khao.

Cô muốn nha, nhưng cô không có tiền.

Bé nhỏ rất tinh ranh thấy ánh mắt của Bạch Mị hướng về phía Trương Cẩn, ngay lập tức liền thay đổi đối tượng chân chó.

"Chú xinh đẹp, chị xinh đẹp muốn kẹo"

Cậu có chút đen mặt, gọi cô là chị lại gọi cậu là chú, cậu còn trẻ nha.

Nhưng vẫn là rút từ trong người ra một tờ tiền mệnh giá lớn đưa cho bé nhỏ.

"Không cần trả tiền thừa"

Bạch Mị sung sướng cắn cắn từng viên kẹo nhỏ.

Lưỡi yêu kiều liếm qua liếm lại.

Hai anh em họ có chút cằn cỗi. Cô là đang dẫn dụ người ta phạm tội sao? Thật muốn làm cái kẹo đó.

Hôm nay Bạch Mị thật vui vẻ, cô được chạy nhảy khắp nơi, được ăn cái gì đó kem bông, còn có kẹo, kem, rất nhiều đồ ăn ngọt ngào nữa.

Hiện tại chính là một mối nằm ngủ ngoan trong vòng tay Trương Cẩn, miệng nhỏ vẫn còn nhếch lên cười ngây thơ.

Ừ cô vui vẻ họ cũng thỏa mãn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Về tới biệt thự, trời cũng đã khá nhá nhem tối.

"Bảo bối dậy thôi"

Trương Cẩn lay lay, Bạch Mị vẫn là không có phản ứng.

Cuối cùng vẫn là cậu ấm ngửa cô đem vào phòng. Đầu của cô trượt từ vai Trương Cẩn rồi trực tiếp rơi vào lồng ngực của cậu.

"Ừ..." Bạch Mị ngây ngô phát ra tiếng kêu thỏa mái, mái đầu nhỏ dụi dụi rồi tiếp tục ngủ say.

Bình thường chính là không mấy khi vận động đi, mới chơi được một chút đã mệt đến như vậy.

Không đúng rõ ràng hai anh em họ ngày nào chẳng chơi trò " vận động mạnh" với cô?

...

Nửa đêm Bạch Mị bị đói mà tỉnh giấc.

Cô quả thật mệt đến quên trời quên đất đi, bị lột sạch quần áo từ bao giờ cũng không biết.

Người nhỏ vùi trong chăn ngộ ngộ giống như chú sâu nhỏ trong kén đòi ra.

Giọng Trương Nghiêu ngái ngủ giọng có mấy phần mơ màng trách cứ, sùng nịnh.

"Tiểu Mị,... mau ngủ đi"

Bụng cô đang réo lên đây.

Tay xinh xinh cố gằng lay lay ngực nam nhân.

"Nghiêu... Nghiêu..."

Vẫn là không phản ứng, cô quay sáng Trương Cán, tay nhỏ tiếp tục đẩy.

"Cán..."

Đáp lại cô chỉ là tiếng thở trầm ổn. Đều hết cả say ngủ rồi, cô đói a.

Bạch Mị đáng thương tự dùng khăn cuộn bản thân lại, cẩn trọng hết sức nhích bóng dáng rời giường.

Hy vọng trong tủ lạnh còn đồ ăn thừa.

Bạch Mị mừng đến phát khóc, còn sữa bò cùng với vài lát bánh mì nha.

(Đến lạy chị nửa đêm đòi ăn sáng)

Bạch Mị uống sữa đến hai má phồng lên, gương mặt hồng hào cực đáng yêu.

Bỗng nhiên từ sau lưng áp tới một vòng ngực.

"A..!"

"Là tôi" Trương Nghiêu? hấn cư nhiên lại tỉnh rồi?

"Đói sao?"

Cô không đáp chỉ là gật gật đầu.

"Tôi cũng rất đói"

- tợ tử dục-

Trương Nghiêu cũng giống cô chưa ăn tối nên bây giờ đói sao? Bạch Mị rất phóng khoáng, rộng rãi liền đem một nửa sữa chia cho hấn.

Đồ ngốc, hấn không muốn ăn thứ đó, hấn muốn ăn cô.

Cốc sữa bị hấn đặt qua một bên. Bàn tay lớn nhấc bổng eo Bạch Mị đặt cô lên bệ đá hoa cương.

Chăn mỏng manh cô quấn quanh người sớm bị tuột xuống đất, móng trực tiếp tiếp xúc với đá lạnh, Bạch Mị bắt giắc rùng mình một cái.

"Nghiêu, không muốn... lạnh"

Hấn mặc kệ, hiện tại hấn đói. Dùng đầu lưỡi treu gẹo cái cổ non mịn, tầm mắt hấn đặt lên cốc sữa của cô bên cạnh.

Ý tưởng không tồi.

Hấn chính là đem chỗ sữa ấy rót lên người cô. Sữa trắng ngọt ngào từ cần cổ mẫn cảm, chạy xuống hai bầu vú trắng nõn, trượt xuống bụng rồi biến mất trong vùng tam giác mê người.

Vụng vụng của hấn, con mẹ nó ngàng cao rồi.

Hắn liếm lấy sữa trên người cô, ừ sữa trên người cô quả là ngọt ngào hơn.

Bạch Mị cố áp chế tiếng rên tắc nghẹn trong họng, rất nhột, tay run rẩy đem ra che lấy ngực, ngay lập tức bị hắn mạnh mẽ áp chế lên đỉnh đầu.

Trương Nghiêu đem chân cô tách ra, u huyết hồng đỏ bị sữa chảy qua, lớp lông mềm bị sữa ướt tán loạn.

Đầu cúi thấp nhìn chăm chú nơi đó của cô.

"Đừng, đừng nhìn" Bạch Mị hốt hoảng, tại sao chăm chú như vậy, cô rất xấu hổ.

Hắn dùng răng cắn cắn mấy cái vào đùi cô, rồi dần dần khám phá tới tận u huyết non mềm.

Nơi thân bí bị kích thích tột độ mà trào ra một trận nước.

"Tiểu Mị, em động tình rồi"

Đáp lại hắn chỉ là ánh mắt u u mê mê.

Ừ, lần đầu hắn làm tình trong nhà bếp, quả thực có vài thứ lạ lẫm đi.

Mắt Trương Nghiêu sáng lên, từ ngăn lạnh hắn lấy ra một viên đá.

Bạch Mị hoảng hốt, hắn lấy đá làm gì?

"Tiểu dân đang em ướt như vậy có muốn chơi một chút cái gì kích thích không"

Chưa kịp để cô định thần đã đem viên đá ấy nhét vào tiểu hạch của cô.

Lạnh, lạnh đến kinh người.

Bạch Mị gần như thét lên van xin.

"Ách... Nghiêu... không nên... không nên..."

Trương Nghiêu thích thú nhìn bộ dạng vặn vẹo của cô, thật khiêu khích.

Hai cánh hoa của Bạch Mị hiện tại mót chặt lấy viên đá, thân nhiệt của cô làm nó từ từ chảy nước, âm hộ cô chính là ướt sũng, nước lạnh buốt không ngừng trào ra, kèm theo là tiếng nức nở.

Trương Nghiêu dứt một ngón tay vào thân thể cô, từng tiếng ột ột đê mê trong không gian yên tĩnh thật làm người ta đỏ mặt chân run.

Ngón tay thô to không những rút ra cắm vào, nhìn u cốc của cô ngậm lấy ngón tay mình, hắn gần như càng điên cuồng.

Tay Bạch Mị không biết từ bao giờ đã bị trói treo lên cao. Hai đùi nhỏ giang rộng, mà nơi nữ tính dầm nước vẫn bị trêu đùa không ngừng.

"... Ân..."

Vẫn là nhưng tiếng phịch phịch dâm dăng.

Người Bạch Mị run nhẹ, xụi lơ ngã ra sau, cô lên tới đỉnh, ngực sữa cũng vì như vậy mà nảy lên nảy xuống.

Cô chính là không ngờ hành động này làm cho nam nhân bên cạnh cuồng nộ hung hãn.

Hắn rút ngón tay dầm ái dịch của cô ra, bắt buộc cô phải ngậm lấy.

"Tiểu dân đang, tự ném chính mình đi" -tự tử dục-

Nói rồi đem cự long thô to đẩy gân xanh đáng sợ nhồi vào trong cơ thể Bạch Mị.

"A..." tiếng thét của cô bị tình dục bốc cao.

Miệng Bạch Mị vương ngón tay hắn không thể khép lại, dịch nhầy cùng nước bọt thì nhau từ khóe miệng trào ra.

Mà bên dưới từng nhịp từng nhịp bị húc vào. Đau đớn cùng khoái cảm căng đầy trên cơ thể kiều nhỏ.

Trương Nghiêu tay hung hăng bóp lấy nhũ hoa mềm mại, in vào từng vết tay bóp hung bạo.

Mỗi lần cự long ra vào trong cơ thể cô đều là cực kỳ vui rất sâu vào, qua mấy chục hiệp cuối cũng bắn ra tinh dịch.

Hắn vẫn ngang ngạnh không có ý định rút ra.

Vẫn cứ ở trong cơ thể cô bế cô lên, đem vào phòng ngủ.

Bạch Mị hoàn toàn vô lực nằm trên bụng Trương Nghiêu thở gấp, từng giọt mồ hôi to như hạt đậu trên trán cô, tóc tai ướt sũng dính bết vào má, vừa thấm hại vừa dâm mĩ.

"Tôi ăn no rồi, cho em ngủ đây"

Bạch Mị ủy khuất, ác ma nửa đêm ăn cô, cơ thể bị hành một cực điểm, nói xem ngày mai như thế nào xuống giường a?

Cô chính là ôm một bụng ủy khuất chìm vào giấc ngủ say.

- tg: tử dục-

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

"Tiểu bảo bối, lại đây thắt cavat cho anh"

Bạch Mị là đang ngẩn ngơ ôm búp bê vải, ngoan ngoãn ngồi trên giường.

Chân ngắn nhỏ nhịp nhịp chạy tới. Đầu bé xinh ngắn cao nhìn nam nhân.

"... không biết thắt a..."

"Dạy em" cậu nắm lấy bàn tay nhỏ nhỏ hướng dẫn cô theo từng nút buộc" Liền tháo ra làm lại cho anh"

Bạch Mị chính là thông minh chỉ là nhìn qua cũng đã nắm được cách thắt. Chân trần nhón lên cổ găng buộc hoàn chỉnh.

Trương Cần rất hưởng thụ xúc cảm mềm mại của bảo bối cạ lên ngực mình. Tay cậu dang ra, dứt khoát giải thoát cô bé nhỏ đáng thương khỏi tư thế kiểng kiểng.

Bạch Mị chân không chạm đất, cơ thể áp sát cậu, hai nụ hoa tròn bóng ma sát vào vạt áo vest cứng.

Một người trần trụi một người nghiêm chỉnh, hình ảnh vừa tương phản vừa hòa hợp.

.....

Trương Cần đi giày, cậu liền phải đến công ty, Trương Nghiêu từ sớm đã rời giường. Tiểu bảo bối nếu không ép liền sẽ lười ăn bỏ bữa sáng, thân thể hiện tại đã rất gầy rồi.

"Bảo bối sẽ ngoan ngoãn ở trong nhà không chạy loạn chứ"

Bạch Mị gật đầu.

Cậu hẳn không nỡ bỏ cô ở nhà một mình, cơ thể gầy gò núp phía sau cánh cửa, mắt nai buồn bã, uơn ướt cứ nhìn cậu, nhìn mãi.

"Bảo bối có muốn cùng với anh tới công ty?"

Tay nhỏ phản kích tóm chặt một góc áo của hắn.

"Được rồi, liền đem em đi, mau thay trang phục"

.....

Bạch Mị ngồi trong lòng Trương Cần, cậu bên ngoài vẫn một vẻ chú tâm lái xe nhưng thực chất trong lòng đã sớm nhộn nhạo vui vẻ.

Cả ngày hôm nay bảo bối cưng là của cậu rồi.

.....

Trương tổng trẻ hôm nay đến công ty mặt đầy sắc xuân, điều này ai cũng nhận ra.

Là bởi vì tiểu loli cậu đang ôm trong lòng sao?

Con gái nhà ai mà đáng yêu quá thế, nhìn xem bộ dạng còn nhỏ mà đã làm lòng người siêu yêu thích như vậy.

Mọi người trong công ty đều tò mò ngắm nhìn Bạch Mị làm cô có chút hoảng sợ, mắt ngơ ngác, đầu dụi sâu vào lồng ngực ai kia.

Trương Căn phát hiện ra hôm nay bản thân có chút quá khích liền ngay lập tức hồi phục bộ dáng lạnh lùng hàng ngày, hết cách rồi mỗi khi ở cùng bảo bối cậu đều vô thức mềm lòng.

Ánh mắt lạnh băng đảo một vòng, những kẻ tò mò mặt mày biến sắc vội kẻ nọ đá người kia tiếp tục làm công việc của mình.

Đem Bạch Mị vào phòng làm việc riêng, để cô cuộn tròn trong lòng cậu ôn nhu.

"Có đói không, muốn ăn thứ gì liền cho người đi mua?"

"... kẹo... tròn a!"

Ăn sao? Đầu óc cô hiện tại vẫn còn vương vấn vị ngọt ngào của kẹo bòn bon kia.

Cậu nhắc tai nghe riêng biệt nói thẳng tới thư kí bên ngoài.

"Mua một phần kẹo bòn bon mang tới đây, còn cả sandwich cùng sữa bò" chưa để đối phương kịp hoàn thần đã cúp máy.

.....

Đúng 10 phút sau cửa phòng có tiếng gõ nhẹ nhàng, thanh nhã.

Cô thư ký bước vào, trên người tỏa ra mùi nước hoa nồng đậm. Váy màu đỏ nổi bật, cổ áo khoét sâu lồ mờ lộ ra rãnh ngực.

"Căn, người ta đã mua đầy đủ rồi nha" thân hình rắn nước uyển chuyển tiến tới, ngực lớn làm như vô tình, vài cái dầm tà cạ lên tay Trương Căn.

Trước đây không phải tổng giám đốc đều tìm tới cô sao, từ bao giờ lại trở nên lạnh lùng với cô như vậy.

Ngày trước, mỗi lần cô cùng hân rên rỉ phóng đảng trên giường, cậu đều rất thỏa mãn sao, còn khen cô rất đẹp, không phải từng nói thân hình cô quyến rũ đàn ông bậc nhất.

Chả lẽ chính đứa nhỏ này tranh sủng của cô.

Hứ, xinh đẹp ở điểm nào, ngực thì nhỏ, mông cũng không đầy đặn, thân thể thì gầy yếu, gương mặt cũng chỉ là tí chút xinh xắn.

Dục vọng của Căn mạnh mẽ như vậy, đứa nhỏ này thế nào mà thỏa mãn cho anh?

Bạch Mị có chút dị ứng với nước hoa, không tự chủ được hắt xì một tiếng.

"Cô xong việc rồi" làm bảo bối nhà cậu khó chịu rồi, mày kiểm nhủ lại, giọng nói lạnh lùng đuổi người.

Thư ký Tô mặt sưng sờ cũng ghen ghét thối lui khỏi phòng, gương mặt trang điểm tinh tế vì cáu giận mà nhả lại.

Bên ngoài các nhân viên thâm kinh bí trong lòng, nhìn đi dùng thân thể lôi kéo đàn ông, dù được sủng nịnh cũng là nhất thời, trước đây mỗi lần đi vào đều rất lâu mới ra, còn cố ý rên rỉ thật to cho mọi người bên ngoài nghe rõ.

Ảo tưởng mình có một chân trong Trương gia, hết lòng hồng hách ngạo mạn bọn họ, đáng kiếp. So với ả họ vẫn là thích bé loli xinh đẹp, hiền lành ngoan ngoãn kia nha.

....

Bên trong lại bày ra một khung cảnh hoàn toàn đẹp đẽ.

Trương Căn vừa xử lí đồng văn kiện vừa cùng Bạch Mị ăn sáng.

Tay cô nắm lấy miếng bánh lớn, cắn một miếng rồi lại bón cho cậu một miếng.

Cái miệng be bé có dính lại một vệt sữa bò trông có điểm tức cười.

Trương Cần cúi xuống dùng miệng mình lau sạch sẽ cho cô.

Cậu muốn ăn tiểu bảo bối ngay bây giờ à. Nhưng cậu phải áp chế, áp chế một chút. Công việc hiện nay bị cậu bỏ bê đủ để chết người rồi.

Đợi cô ăn sáng xong, chắc cũng vừa đẹp cậu hoàn thành công việc, bảo bối luôn ăn rất chậm, đợi tới lúc ấy cậu để cô ra bàn làm việc mà ân ái thì cũng chưa muộn đi.

....

Bạch Mị ăn xong bữa sáng, có chút buồn chán ngồi trong lòng Trương Cần rồi vô ý ngủ thiếp đi.

Cô hoàn toàn không chút cảnh giác con sói đói bên cạnh, cho tới khi cảm thấy bản thân bị đặt ngồi dậy.

Miệng nhỏ vừa hé mở đã bị một đầu lưỡi tấn công.

Trương Cần nhanh chóng kéo một bên tay áo váy của cô xuống, một bên ngực trắng trẻo không bị bó buộc lập tức nhô ra.

Hạt chân châu hồng nhuận mê người căng cứng run run vì lạnh.

Cậu đem hai ngón tay tinh tế vân vê lấy. Ngực Bạch Mị bị kích thích, một trận sóng ngầm từ ngực truyền thẳng xuống phía dưới làm ướt khẩu huyền non mềm.

Trương Cần đem hai chân cô dặng ra cố định chúng trên bàn làm việc, đặt cô trong tư thế trẻ nhỏ đang được người lớn cho đi tiểu.

Váy đã được vén lên quá bụng, âm hộ hoàn toàn lộ ra trong không khí. Trương Cần thích thú dùng một đầu tròn lạnh của bút máy ma sát dứt vào trong cửa huyết.

"Ướt rồi"

Ngay lập tức cái đầu bút lạnh bị cậu ném ra. Trương Cần nóng vội giải phóng nam căn trưởng to, đem nhồi vào âm huyết đầy chất dịch.

Thân dưới từng nhip ra ra vào vào, đây kích thích.

Cậu hưng hăng xô xuyên cô. Hưởng thụ cảm giác âm huyết non mềm ngâm chặt lấy nam căn to lớn.

Từng tiếng phịch phịch cùng lép nhép từ nơi họ giao hợp vang lên càng làm cho Trương Cần điên cuồng luật động.

Cho đến khi cô gần như không chịu nổi nữa mới bắn mầm mống nóng bỏng vào cơ thể cô.

Bạch Mị tựa như còn búp bê bị rút hồn gục xuống lòng nam nhân, cơ thể mềm oặt.

Mà Trương Cần hết sức thỏa mãn. Đồ ăn của cô, anh ăn cô, rất thú vị.

- tg: Tử dục-

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Hôm nay, sinh nhật Trương Nghiêu cùng Trương Cần.

Đối với Trương Cần nó chẳng qua cũng là một ngày bình thường như bao ngày, nhưng đối với Trương Nghiêu thì khác.

Vốn dĩ là từ ngày mẹ hắn qua đời cái gì gọi là tiệc sinh nhật hắn đã quên rồi.

Hắn cũng không hoài niệm cũng không hứng thú nhớ tới ngày này, đơn giản vì ngày hắn sinh ra cũng là ngày mẹ hắn qua đời.

Mỗi năm vào đúng hôm nay hắn đều tự nhốt mình trong phòng kín một mình uống rượu, uống đến say túy lúy, uống đến quên trời quên đất.

Rất nhiều năm trước đây hắn cùng em trai không hề sống cùng nhau, từ nhỏ Trương Cần đã sống ở nước ngoài cùng ông bà nội, còn hắn ở lại với mẹ, cha hắn vốn dĩ chỉ là một kẻ chẳng hoa.

Hắn còn nhớ rõ lắm. Là vào buổi tối mẹ hắn còn đang rất vui vẻ làm bánh sinh nhật socola hắn thích nhất. Chỉ là bỗng nhiên cha hắn về nhà, cả người đều nồng nặc mùi rượu, tay còn đang ôm ấp một nữ nhân lẳng lơ, miệng không ngừng phát ra những lời tục tĩu.

Thìa lớn trong tay mẹ hắn rơi đánh choang xuống đất, bà hốt hoảng định chạy đến bên hắn, hồng đem hắn giấu đi, bao nhiêu năm qua bà cũng quen dần với việc chồng ngang nhiên ngoại tình trước mặt.

Chỉ là đi không kịp, Trương Toại uống rượu say vào sẽ chửi bới cùng đánh người, y dơ một chân đạp vào bụng bà một hất thực mạnh, Vũ Y Tuệ mất thăng bằng ngã nhào từ trên cầu thang xuống, ót đập mạnh vào bậc thang máu tươi ộc ra.

Con Trương Toại trong con say bí tỷ cũng không thèm nhìn bà một cái, chỉ có miệng dùng sức chửi "Đồ đi thừa, lẳng lơ!"

Vũ Y Tuệ chỉ là đau đớn về người chồng bạc bẽo đã từng một lần bỏ nhà đi, nhưng không thành, bà còn bị bắt lại giam giữ đánh đập, bắt buộc phải mang thai, sinh ra hai anh em hắn thì cha mẹ Trương Toại đòi cháu.

Đứa con dứt ruột đẻ ra bắt buộc phải xa cách. Trương Nghiêu là nguồn sống duy nhất của bà. Chỉ là Trương Toại không ngừng nghỉ việc vũ nhục bà.

Hắn nhớ lại lúc ấy trước mắt chỉ là một màu máu tươi cùng tanh kinh người.

Hắn mất kiểm soát lao thẳng đến bên cơ thể mẹ đang bất động ra sức lay, chỉ là màu càn bạc ộc ra, bà cũng không có tỉnh lại.

Trương Toại đứng trên cao chỉ là cười khẩy cùng với mỹ nữ trong lòng đi thẳng vào trong phòng ngủ làm cuộc mây mưa.

Vũ Y Tuệ mất máu mà chết.

Cho đến khi mọi người tới cũng chỉ là thấy nhân ảnh của một đứa trẻ 7 tuổi, một thân người đầy máu me ôm chặt xác chết.

Giọng khản đặc kêu gào người giúp đỡ. Hai bên má nước mắt bết thành từng dòng.

Trương Toại đến lúc tỉnh rượu phát hiện ra chính tay mình đã giết vợ thì bàng hoàng quỳ sụp xuống đất.

Y cư nhiên lại đem người mình yêu thương nhất mà hại chết. Tuệ Tuệ không yêu y, y biết, nhưng y yêu bà đến phát điên, không có tâm hồn bà, y liền chiếm lấy thể xác bà.

Y yêu bà như vậy, thực sự không thể chấp nhận việc vợ cùng kẻ khác lên giường.

Ngày ngày y dẫn vật bà, trước mặt bà gây ra đủ loại bản thiêu. Rất tốt cứ như vậy cho bà theo cách tiêu cực nhất ghi nhớ đến y.

Trương Toại một ngày, một đêm quỳ rạp bên mộ vợ.

Đối với Trương Nghiêu thì tất cả không còn ý nghĩa gì hết, hắn căm thù người cha, hắn ghê tởm tất cả những người đàn bà xung quanh, hắn khinh miệt tới cùng cực. Hắn cũng ghét cả vị socola hắn từng yêu thích.

Trương Cẩn về nước, không hồ là song sinh, tuy rằng từ nhỏ không cùng nhau sinh hoạt, nhưng gặp nhau lại giống như bằng hữu lâu ngày gặp lại, mọi thứ đều vô cùng hòa hợp, ăn ý.

Trương Cẩn sống phóng túng, Trương Nghiêu lạnh lùng, nhưng trong mắt người ngoài lại là một cặp cực phẩm, là rùa vàng trong rùa vàng.

Trương Cẩn không có cùng mẹ sống từ nhỏ nhưng qua lời kể của người anh trai song sinh, hắn gần như đã cùng bà trải qua hết tuổi thơ.

Hai người cùng nhau từ tay trắng làm nên một Trương Y từ rất nhiều năm nay luôn đầu đá không đội trời chung với Trương thị- công ty cha hắn.

Mà Trương Toại biết lỗi lầm của cuộc đời mình nên vẫn âm thầm nhường nhịn bỏ qua không biết bao vụ làm ăn lớn.

.....

"Nghiêu, hôm nay sinh nhật chúng ta, các đối tác chủ động mở tiệc, không đi không hay"

"Mang cả Tiểu Mị đi nữa" sẽ có nhiều đồ ăn ngon, Tiểu Mị nhà hắn, thích ăn đồ ngọt.

"Được, lại là danh nghĩa em gái chúng ta chứ?"

"Ừ" không phải hắn không muốn công khai cô, chỉ là họ nhiều thù địch như vậy, nhất định chúng sẽ hướng mũi nhọn về bảo bối.

.....

Bạch Mị có cảm giác lạc lõng trong bữa tiệc lớn.

Trương Nghiêu cùng Trương Cẩn bị kéo đi tiếp rượu rồi.

Một mình cô đứng giữa đại sảnh lớn. Thân ảnh kiêu nhỏ có chút cứng nhắc cô đơn.

"Tiểu thư, cùng tôi nhảy một điệu chứ" Bạch Mị quay người, ngoài ý muốn lại nhìn thấy Phàm Cổ.

Cô thực sự rất vui vẻ, ở cùng Phàm Cổ nói chuyện đều rất vui.

Anh nở nụ cười hiền lành.

"Có thể nhảy chứ?"

"Vì sao... cũng ở đây nha?" Bạch Mị có ý tứ thăm hỏi, không phải anh là bác sĩ tâm lý sao.

Phàm Cổ cười âm áp

"Anh cũng là thương nhân, bác sĩ chỉ là nghề tay trái mà anh thích"

Bạch Mị định đưa tay nắm lấy bàn tay của Phàm Cổ, bỗng nhiên có một lực đạo kéo giật cô lại.

"Xin lỗi, em gái chúng tôi có chút mệt, sẽ đưa em ấy đi nghỉ ngơi, cảm phiền anh tránh đường"

Trương Cẩn vẫn là luôn từ xa quan sát cô, thoáng thấy đối tượng tiếp cận liền ngay lập tức ngăn cản.

Hừ, bảo bối xinh đẹp thu hút quá nhiều ánh mắt, tốt nhất đem cô đi cất.

"Lên tầng chọn bữa một căn phòng rồi vào đó nghỉ ngơi, chút nữa sẽ tới tìm em"

Bạch Mị chậm chạp lên tầng, cô tùy tiện chọn một căn phòng gần mình nhất, ừ Trương Cẩn nói mọi phòng đều được.

Căn phòng này bài trí đơn giản, có một sofa nhỏ, còn có một bàn trang điểm, giống phòng nữ nhân đi.

Bạch Mị trong người quả có chút mệt, liền không khách khí nằm thiếp đi trên sofa.

Trong cơn mơ màng cô nghe thấy giọng nói của hai, ba bà phụ nữ trung niên, cùng một người đàn ông.

"Trang điểm cho cô ta đẹp vào, tối nay cô ta là quả của hai vị Trương tổng. Hừ? gì đây trẻ nhỏ à, đúng là khẩu vị nặng, ta rõ ràng nhớ lần trước được chọn là cô gái ngực nở mông cong được chọn kia hiện tại bị tắc xe, đang ngồi rửa xả cho bồ tức bên vệ đường"

Ai chà biết hai anh em Trương tổng xưa nay luôn cùng nhau dùng một nữ nhân.

Bạch Mị chưa kịp hô lên đã có một mảnh khăn tắm thuốc mê chụp vào mũi cô, ngay lập tức gục xuống thiếp đi.

Đâu có ai biết rằng nữ nhân ngực nở mông cong được chọn kia hiện tại bị tắc xe, đang ngồi rửa xả cho bồ tức bên vệ đường.

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Thật bỏ mẹ cái giận.

Trương Nghiêu trừng mắt nhìn Trương Cẩn, có mỗi đứa nhỏ nhà mình cũng không trông xong, xem đi, giờ đã đi lạc mắt toi.

Hai kẻ điên cuồng lục tung góc phòng mà không thấy.

Bạch thỏ có chứng trầm cảm nhẹ, ngoại trừ thích cắn tay mình còn có việc hay trốn trong tủ quần áo.

Hai kẻ gần như cuồng nộ tức giận, tất cả tủ lớn tủ nhỏ đều đã bị bọn hắn sạch sẽ mở tung, vẫn cứ không thấy cô đâu?

....

"Được rồi đừng lờn em nữa, trông mắt anh sắp rớt ra ngoài rồi kia"

Tốt nhất là mau tìm cô về đây cho hần đi, đã nhớ cô đến khó chịu rồi.

Bảo bối hảo, trốn kỹ như vậy, khiêu khích anh sao, cho cô xem chút nữa bị anh hành hạ như thế nào.

....

Lúc này, bọn hần nhận được thông tin rằng trong phòng 102 có điểm bất ngờ giành riêng cho hai vị tổng giám đốc trẻ tuổi.

Bọn hần căn bản cũng không quan tâm, khỏi cần suy nghĩ cũng đoán biết được là nữ nhân, mấy tên đầu hói ấy ngoại trừ tình dục thì biết tới cái mẹ gì khác sao.

Giờ đã có bảo bối, hần chỉ yêu thích bảo bối mà thôi.

"Nghiêu, ngoại trừ phòng 102 chúng ta đều tìm rất kỹ rồi, không thấy bảo bối đâu cả"

"Đi, biết đâu Tiểu Mị lại rúc trong đó" cô đến tự hại mình còn được gì việc gì không dám làm?

....

Trương Nghiêu, một chân đá văng cánh cửa lớn, tiêu tiêu sái sái đi vào phòng.

Cả căn phòng ngoại trừ một chiếc giường lớn thì không bày biện bất cứ thứ gì, bất quá con bà nó tên biến thái nào lấp kín tất cả các bức tường đều là gương.

"A.... "

Cả hai đồng thời tái mặt, tiếng rên này chắc hẳn của Bạch thỏ đi, cô trong này sao?

Bạch Mị từ trong giấc ngủ tỉnh dậy, cơ thể thực cực kỳ khó chịu, cả người giống như có kiến bò qua bò lại, nhất là hạ thân, giống như cực kỳ, cực kỳ nhức nhối.

Cô toan đưa tay lên cắn, giật giật mấy cái đều không được, khó chịu cùng đau đớn đánh úp lên cơ thể nhỏ xinh.

Trương Cẩn cùng Trương Nghiêu ngay lập tức lao tới.

Sững sờ.

Chỉ thấy trên giường là một tiểu yêu tinh cực kỳ xinh đẹp.

Hai tay bị dây thừng lớn cố định lên trên đầu.

Trước ngực thắt một cái nơ con bướm màu phấn hồng thật lớn, cơ thể che chắn bởi một lớp khăn voan mỏng dính, lồ lộ có thể thấy được hai núm anh đào đỏ hồng cùng nơi tiểu hạch ẩn cam.

Xung quanh là toàn một màu hoa hồng đỏ rực rỡ tôn lên thân thể trắng nõn kiêu nhỏ.

Mà gương mặt Tiểu Mị lại được trang điểm, bình thường cô không động qua son phấn, bộ dạng ngây ngô tự nhiên, hôm nay hai má có thoa một chút phấn hồng, cùng son môi đỏ thắm, trông thật giống yêu tinh xinh đẹp hại người.

Cảnh tượng cực kỳ kích thích thị giác.

Yết hầu Trương Cẩn nâng lên hạ xuống, tay cậu mát lạnh khẽ chạm vào má cô, nóng!

Bạch Mị cả cơ thể giống như có kiến bò qua, vụn vụn khó chịu, nước mắt thống khổ trào ra, từng tiếng nấc nghẹn cùng rên rỉ đau đớn trong miệng nhỏ run lên.

Vậy mà tay Trương Cẩn chạm qua lại giống như làn nước mát lạnh xoa dịu đi lửa trong cơ thể cô.

"Ấn... cầu người..." tay Trương Cẩn vừa rút đi cô lập tức cảm thấy mát mát tới đau đớn.

"A... cầu người... xin người..." lại nấc nghẹn.

Cơ thể trắng nõn không ngừng vụn vụn đầy khổ sở.

"Xuân được?" Trương Nghiêu đen mặt.

"Hần là xuân được đi"

Bạch Mị gần như phát điên, cô hét lên một tiếng hét thê lương.

"Ngựa quá, ngựa quá... huhu.... Cần, Nghiêu cứu em... cứu em" tay bị xiềng xích cũng bị cô vung loạn xạ, trông sắc lạnh lùng hắt vào tay cô từng vết.

Hai đôi mắt sáng bùng lên nhìn tiểu bảo bối dâm dăng.

Bây giờ không ai còn hơi sức đâu mà quản việc tại sao cô ở đây, tại sao cô trúng phải xuân dược.

Tất cả chỉ là một bản năng, tình dục.

Trương Nghiêu giải thoát cô khỏi xiềng xích.

Hai tay được tự do liền lập tức tóm chặt lấy ga trải giường, tay nhỏ dùng sức đến trắng bệch.

Mà tay cô lại dâm dăng nhanh chóng tự dút vào âm huyết của chính mình mà dâm.

Là từng tiếng khóc rầm rút nước nỏ.

"Ngựa quá, Tiểu Mị ngựa quá.... Cần, Nghiêu... Tiểu Mị ngựa...."

Bạch Mị gần như nước nỏ không thành lời.

Cô đang chìm vào trong khát vọng tình dục, ngoại trừ cảm giác ngựa điên cuồng thì chỉ còn đọng lại hai cái tên Cần, Nghiêu mà cô có thể bám víu vào lúc này.

Hạ thân thiếu vắng, dâng lên khát vọng được lấp đầy.

"Hào, liền tới"

Hai anh em hấn nhìn Bạch Mị lăn lộn trên giường, tay nhỏ dâm dăng tự ra vào chính mình, cả thân thể bị xuân dược nhuộm một màu hồng mê người.

Nơi con bướm bó chặt hai bầu vú đã có phần xóc xếch, Trương Cần là dút khoát kéo tung nó ra.

Đúng là trang trí cô thành món quà rồi đi.

Trương Nghiêu bế bổng cơ thể cô lên, cảm nhận được hơi thở nam nhân cường tráng ập đến. Bạch Mị không chần chừ gấp rút bám lấy, giống như kẻ chết đuối bám được phao.

"Cho Tiểu Mị... cho Tiểu Mị"

Hắn xấu xa thổi khí vào tai cô.

"Muốn tôi làm gì? Nói xem rồi tôi đáp ứng em"

"... Cho... Tiểu... Mị" cô đã khó chịu bật khóc nước nỏ.

Hạ thân Trương Nghiêu đã churong đau nhưng vẫn không ngừng trên trọc cô.

"Nói hấn ra, liền cho em, nói, em muốn gì"

"Đâm... đâm... Tiểu Mị... ách..."

Hắn cũng chỉ là chờ câu nói này của cô.

Ngay lập tức giải phóng nam căn thô to đem dút vào âm hộ đã sớm ướt sũng.

Hắn đặt Bạch Mị nằm ngửa, thân trên ngồng cuồng áp chế cô.

Nam căn ra sức thâm nhập, điên cuồng đâm ra rút vào.

Còn Trương Cần, một tay giữ lấy cả hai cổ tay trắng ngần của bảo bối, hung hăng đoạt lấy đôi môi mềm mại đang không ngừng rên rỉ kia mà mút lấy. Lưỡi thừa lúc cô mất cảnh giác mà xâm nhập, cũng cô trao đổi qua lại, nước bọt mê người chảy đầy ra bên miệng.

Hắn cũng rất khó chịu rồi. Nhìn xem tiểu huyết non mềm đang mút chặt Nghiêu đi, cậu đang tưởng tượng nó cũng như vậy mà ngâm lấy cậu.

Đem vú trong tay nhào nặn, thô bạo bóp lấy thành đủ hình thù, cậu ngâm lấy hai hạt đậu trên ngực cô, lưỡi qua lại khiêu khích, tưởng như muốn nuốt cô vào bụng.

Trương Nghiêu xuất tinh trong cơ thể của Bạch Mị liền nhanh chóng rút ra, ngay lập tức u cốc phát ra vài âm thanh nước nhóp nhép rồi tinh dịch từ lỗ nhỏ trào ra.

Bạch Mị rên lên khó chịu, cảm giác thiếu thốn một lần nữa dâng lên, cô muốn đem thứ gì nhét đầy vào hạ thân trống rỗng.

"Muốn... nữa... ách..."

Không để cô lần thứ hai cầu xin, cự long gân guốc ngay lập tức xâm nhập, u cốc ngậm chặt lấy cự long của cậu.

"Bảo bối dâm dăng, định ngậm gãy anh sao" Trương Cận mất hồn kêu lên.

Cơ thể theo từng nhịp loạn động mà phát ra tiếng phịch phịch, hai cái vú mướt mà kịch liệt nhảy nhót.

Bạch Mị nhìn lên, xung quanh bốn phía đều là phản chiếu hình ảnh thân thể dâm dăng của một cô gái, đầu tóc loạn xạ, trên người không một mảnh vải, cơ thể đang trong một tư thế đang rộng hai chân vô cùng xấu hổ, mà ở nơi thần bí kia có một gậy thịt thô to đang không ngừng ra vào.

Tinh dịch trắng nhầy nhụa dính từng mảng lên tấm ga giường trắng muốt.

Hôm nay cô quả thực điên cuồng, hai anh em hần đã muốn cô bảy lần.

Cái thứ thuốc kia quả thực quý hóa, hô biến Bạch Mị thành dâm dăng như vậy, bộ dạng muôn phần khiêu gợi.

Trương Cận đem tinh dịch nhầy xoa lên bầu ngực cùng cái eo kiến xinh đẹp.

Đầu lưỡi hần đang liếm láp hạ thân bị chà sát đến sung đỏ.

Thân thể nhỏ bé sớm cũng là không chịu được nhiều lần mạnh mẽ như vậy, xụi lơ mà ngất đi rồi.

Đêm nay coi như miễn cưỡng thỏa mãn hai kẻ hần đi.

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Bạch Mị khẽ cựa mình, đau.

Cả cơ thể giống như đi mượn. Cô giống như vừa bị người ta cưỡng bạo, gượng người ngồi dậy cũng đau đến tái mặt.

Nhất là hạ thân, nơi ấy tựa như có hàng ngàn mũi kim đâm vào.

Miệng nhỏ khẽ rên lên đau đớn.

"Bảo bối tỉnh dậy rồi sao?"

Trương Cận bế cô lên. Cả người Bạch Mị run rẩy một cái, từng bắp thịt kêu gào phản đối.

"Đau..."

Trương Cận đau lòng nhìn xuống phía hạ thân run rẩy của Bạch Mị, nơi ấy sưng tấy lên, từng trận dịch trắng cùng tơ máu đã sớm kết đặc lại.

Hần vốn dĩ là muốn tắm sạch sẽ cho cô lúc cô còn thiêm thiếp ngủ nhưng không ngờ chỉ là vừa chạm vào người, hai lông mày của cô nhíu chặt, cơ thể đều co rúm lại, chỉ là trách hai anh em hần quá buông thả cảm xúc.

Bất quá cái thứ xuân dược kia quả kỳ diệu, lần đầu tiên tiểu bảo bối như vậy chịu hòa hợp cùng bọn hần đi.

Nước mắt Bạch Mị chảy xuống, cả cơ thể quả thực rất đau, từng bộ phận giống như bị kéo rời ra.

Trương Cận càng thêm phần ôn nhu. Cậu thòm chùn chụt vào má cô mấy cái.

"Anh thòm hết cái đau đi nào"

Bạch Mị được cậu bé vào bồn tắm lớn, vô cùng nhẹ nhàng đặt cô vào trong nước ấm, phần nào làm cô cảm thấy khoan khoái đôi chút.

"Em ngoan ngoan ngâm nước đi, đợi anh lấy thuốc mỡ cho em"

Mùi thảo được thơm ngát phần nào làm tỉnh đôi chút cái đầu nhỏ mụ mị.

Tối hôm qua là chuyện gì xảy ra vậy, tại sao khi tỉnh dậy cô lại có cảm giác đau đớn như vừa bị xe cán qua người?

Bạch Mị rất nghiêm túc ngẫm nghĩ, chỉ là nghĩ không ra.

Cô dựa người vào thành bồn tắm, gục đầu vào đó nghỉ ngơi, bỗng nhiên cảm thấy nước trong bồn đang trào ra ngoài, một thân thể nam nhân áp tới.

Trương Nghiêu lửa thế, mạnh mẽ xích lại bên cạnh cô.

Nhìn bộ dạng mệt mỏi như bị chết nửa cái mạng của cô hẳn có chút bất lực trong lòng, bảo bối nhà hắn cũng thực hay quá, tùy tiện chọn một phòng cũng vừa hay chọn trúng phải phòng trang điểm của nữ nhân mà mấy lão già kia âm thầm sắp đặt.

Quả thật không nghĩ tới nếu mà người đi vào hôm ấy không phải hai anh em hắn mà là nam nhân khác thì sẽ ra sao.

Hắn quả thực không dám nghĩ tới hình ảnh cô yêu kiều nõn nỏ trước mặt nam nhân khác.

Cuối cùng ngẫm nghĩ lại, thì là sinh nhật năm nay của bọn hắn, quả thực đặc biệt vui vẻ đi.

Những kẻ đem đẩy trang điểm cho cô cũng không có kẻ nào là nam nhân, bằng không hắn đã đem tay chúng mà đập nát.

Bạch Mị bị Trương Nghiêu kéo đặt lên đùi mình, tay thô ráp nhẹ nhàng mát xa cho cô.

"Nghiêu, về rồi sao" Trương Cận là vừa đi vào phòng đã thấy cảnh tượng thân mật, gần gũi làm cho cậu tức giận đến giậm chân.

Cậu còn tưởng được tắm cùng cô, hừ mặc kệ anh trai.

Cũng là nhanh chóng thoát y phục nhảy vào bồn tắm cùng bọn họ.

Bồn tắm dạng tròn diện tích khá lớn, ba người cùng dùng cũng không quá chật hẹp.

Trương Cận tách hai đùi Bạch Mị ra, đem một ít thuốc mỡ tiêu sưng xoa nhẹ vào phần ngoài hai cánh hoa đỏ tấy.

"... ừ..."

"Bảo bối mẫn cảm, em đang quyến rũ người ta sao, không được không được, chúng ta bây giờ mà muốn em chắc cũng chính là bức chết em đấy"

Cậu bực tức lải nhải, một ngón tay xâm nhập vào bên trong. Nơi ấy của cô sưng tới nỗi hắn chỉ là đem một ngón tay đút vào cũng có chút khó khăn.

U huyết khô khốc chính là bài xích dị vật. Mà Bạch Mị chính là yếu ớt đẩy hắn ra.

"Bảo bối, để anh làm sạch thân thể cho em, em muốn bị trướng bụng chết à"

Hôm qua hẳn không ít tinh dịch vào cái lỗ nhỏ này đi.

Lại bôi thêm một ít thuốc mỡ làm trơn âm đạo. Tay cậu có chút dễ dàng đi vào bên trong hơn, ngón tay mang theo thuốc mỡ lạnh lạnh xoa dịu đau đớn trong cơ thể cô.

Hiện tại cả người Bạch Mị chùng chéo các dấu tích của trận hoan ái kịch liệt hôm qua, lớp lông lụa thừa bị mấy bà thím đó cạo sạch sẽ, cặp núm hoa nhỏ bị dày vò tới xanh tím, cơ thể cô trơn bóng giống như đứa trẻ chưa phát dục, càng làm khơi gợi mấy phần thú tính.

....

Trương Nghiêu cuộn cô vào trong khăn tắm lớn, bế cô ra ngoài, cả thân thể mềm nhũn vô lực tựa tất cả vào lòng hắn.

Hắn hưởng thụ vật nhỏ ấm áp trong lòng.

Đặt cô lên giường, đem khăn tắm lau sạch sẽ những giọt nước nhỏ đọng trên cơ thể.

Hắn dùng máy sấy xi khô mái tóc đen dài.

Rồi lại ôm, mang cô ra phòng ăn, hôm nay và có thể là cả ngày mai hai anh em hắn phải cấm dục, tốt nhất là mặc cho cô một cái váy lụa trắng mỏng, ừ như vậy phần nào áp chế được dục vọng luôn luôn rình rập ngẩng cao.

Đem cháo dinh dưỡng từng chút, từng chút một kiên nhẫn mớm vào cái miệng nhỏ.

Đời này ngoài mẹ hấn ra thì cô là một ngoại lệ duy nhất để hấn ôn nhu đi.

.....

Công ty Trương Y.

Thư ký Tô gần đây bị phiền não mà có chút xuống sắc, à đánh rất nhiều lớp phấn lên mặt cũng khó lòng che đi được vết quầng thâm bên bọng mắt, cô son thế nào cũng không làm tươi lên gương mặt vì ganh tỵ mà méo mó kia.

Dạo này à đem hết vốn liếng trên cơ thể khiêu khích hai anh em họ Trương, vậy mà ánh mắt đáp trả lại à lại có mấy phần giống như người ta nhìn cái xác cá chết đang thối rữa.

Làm như thế nào mới có thể loại trừ con bé xấu xí kia đi, lấy lại chút thể diện cùng kiêu ngạo của à đây?

À yêu vẻ đẹp lạnh lùng của hai anh em hấn, còn có yêu tiền, yêu cơ gia đồ sộ ấy, à vốn dĩ có ảo tưởng được hai anh em hấn để ý. Không ngờ giữa đường lại nhảy ra một trình giáo kim là cái quái gì mà Bạch Bạch nào đó.

Thật ra sự thật, à là tự mình đa tình, à chỉ là một trong đám tình nhân, đồ chơi của hai anh em hấn, không hơn.

Bạch Mị ngây ngô không biết bản thân sớm bị lòng dạ ghen tỵ của người đàn bà độc ác giăng sẵn bẫy. À đào sẵn hố chỉ là đang đợi cô ngày thơ nhảy vào, mưu đồ đem cướp lại hai con rùa vàng quý hóa.

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Trương Căn lơ đãng lướt web, cậu hiện đang đặt mua vài dụng cụ sextoys nha.

Nhiều hôm nay vốn dĩ là định đem nó để trêu đùa bảo bối một phen, nhưng đáng hận là mấy thử hiện tại của hấn đều quá là to lớn cường hấn so với cái lỗ nhỏ kia.

Bảo bối mỗi lần bị dày vò đều chảy đầy tơ máu, tiểu hạch non mềm sưng to, đi lại khó khăn, tình dưởng dài ngày mới khôi phục, mà hai anh em hấn ngoại trừ cơ thể cô thì hiện đều bài xích nữ nhân khác.

Nghiều không ít lần cầu nhàu với cậu a!

Buồn chán kéo chuột xuống phía dưới.

Bỗng nhiên mắt cậu sáng lên.

Y phục hình thú! Cái này có vẻ kích thích lắm a!

.....

Bạch Mị đem chút khó hiểu quan sát Trương Căn.

Đang làm gì vậy a? Cậu mặc y phục cho cô đấy ư?

Có phải sắp đưa cô ra ngoài đi chơi không.

Tuyệt! Trương Căn thích thú ngấm ngấm.

Trên giường lớn, trong phòng ngủ là hình ảnh một bé gái mặc một bộ trang phục hình thú, là hình thù con.

Điểm quái ác là bộ trang phục này che kín cùng bao bọc hết tất cả cơ thể nhưng ở nơi hạ thân lại khoét một cái lỗ nhỏ, vừa đẹp là lộ ra âm huyết hồng đỏ non mềm.

Bình thường vẫn luôn là không có mặc y phục, Bạch Mị có chút không thích ứng được với bộ đồ bằng nhung này.

Tay nhỏ có ý kéo kéo nó ra.

"Bảo bối, hôm nay liền đem em tạo cho anh cả một bất ngờ nho nhỏ đi"

Cái gì là bất ngờ a?

Bạch Mị không hề biết gì hết.

.....

Tối muộn, Trương Nghiêu mới lái xe ô tô về nhà.

Chỉ là sao hôm nay lại im lặng như vậy.

Thường ngày, không phải hẳn đã dạy cô phải ra đón cùng nhào vào lòng hẳn sao?

Đèn điện cũng không có tắt đi.

Ừ trong phòng khách tại sao lại có tiếng rên?

Nhanh chóng xò đôi dép đi trong nhà rồi tiến vào phòng bếp. Ngoài dự đoán lại là bắt gặp một khung cảnh kinh người dâm mị.

Bạch Mị hai mắt ầng ậc nước, cô cư nhiên lại bị Trương Cẩn bắt ép mặc bộ đồ hình thú này, cổ đeo một cái chuông nhỏ màu vàng xinh đẹp, là cùng một bộ với cái lắc chân đi, hai tay cũng bị dây da trói lại. Chân bị cố định vào hai bên thành bàn ăn. Còn bắp đùi đang rộng vừa đúng là lộ rõ tiểu huyết đang phi thường run rẩy.

Trương Cẩn cực kì không trong sáng đã nhét vào âm đạo cô một viên xuân dược.

Bạch Mị muốn kêu mà không kêu được, thứ tròn nhỏ mắc giữa hai hàm răng xinh xinh buộc cô mở lớn miệng, nước dãi nhỏ xuống đầy má.

Mà cái miệng bên dưới cũng không khá hơn là bao, một cái dương vật giả bị Trương Cẩn đút vào đang không ngừng quay cuồng khuấy đảo u huyệt phần nộn.

Ái dịch bắn đầy lên tấm khăn trải bàn.

Tóc tai đen dài tán loạn nổi bật trên nền màu trắng, cô giống như một thiếu nữ trên đài dâng hiến.

Căn phòng không dùng đèn điện mà thấp rất nhiều nến.

Trương Cẩn mặt đầy xuân khí cười cợt với Trương Nghiêu.

Cậu là nhìn ánh mắt anh trai cũng đoán biết, anh trai cậu hiện thời là đang ghen tỵ cái dương vật giả đi.

Trương Nghiêu một bước tiến tới, dương vật giả trong người cô phát ra tiếng máy móc rì rì, mà nút ẩn lại trong trạng thái quay mạnh nhất.

Mắt nai khép hờ đầy mê ly cùng có thống khổ.

Hắn không can tâm! Cô lại cùng với cái giương vật giả kia lên đỉnh ư?

Đừng hòng! Hắn đem cái thứ trong người cô kia mạnh mẽ rút ra, không ngờ tới chính là thân dưới ma mị của ai kia vừa đẹp kêu ọc một cái, xụi lơ gục xuống.

Mẹ nó hẳn chưa đồng ý mà cô nhanh như vậy đã lên đỉnh.

Uốn chọc chết hẳn sao. Đầu tron nhẵn của sextoy ướt đầy ái dịch của Bạch Mị.

Hắn đem cái tức gầm gừ với em trai.

"Xem việc tốt em làm đi"

Trương Cẩn cười đến khoái trá. Tay vớ lấy hộp thuốc thủy tinh bên cạnh.

"Đem nhét vào cơ thể của bảo bối, cái này là em đặc biệt tự đặt riêng nha, tác dụng còn cao cường hơn thứ lần trước bảo bối trúng phải"

Trương Nghiêu nhanh chóng lấy ra một viên.

Là thuốc hình con nhộng nhưng lại trong suốt, to cỡ một đốt ngón tay.

Hắn là đem nó đút vào âm đạo vốn dĩ đã ướt sũng của Bạch Mị.

Chưa đầy một phút sau cả cơ thể kiều nhỏ đã nổi lên phản ứng mãnh liệt.

Hơi thở của cô vắn vẹo, kịch liệt gấp gáp. Hai đùi bị banh rộng cố gắng chà sát vào nhau nhưng không thành.

Hai nam nhân kia cũng là không có khá hơn là bao, hơi thở trầm đục.

Nam căn nhô lên cao rõ ràng.

Hắn là dùng lưỡi liếm láp trên trọc cái hạt nhỏ e ấp giữa hai cánh hoa tươi đẹp.

Trương Nghiêu gần như cuồng dã mà mút lấy phần thân dưới của Bạch Mị.

Dục vọng đánh úp vào từng dây thần kinh mẫn cảm của Bạch Mị.

Cô muốn thét lên nhưng không thể, bất ngờ viên tròn nhỏ trong miệng cô được cởi ra, chưa kịp cất lên tiếng thì Trương Căn đã gấp gáp đem nụ hôn của mình chặn lại.

Hai đầu lưỡi dây dưa không dứt, điên cuồng chiếm lấy ngọt ngào trong miệng Bạch Mị.

Trương Nghiêu hơi thở trầm đục khàn khàn đem chút luyến tiếc rời khỏi nơi khu vườn bí ẩn tiến lên bên trên bầu ngực nhỏ.

Cái quái gì thế này? Bộ quần áo này cứ nhiên lại không có khóa kéo. Thật bất tiện, hắn chính là cường hãn trực tiếp xé bỏ.

Chỉ là nghe một tiếng vải rách xoạc lớn.

Hai nhũ tiêm đáng yêu không còn vật cản trở, được giải thoát bật bung ra.

Hắn đem miệng ngậm lấy, đầu lưỡi trên trọc hai hạt đậu đỏ nhỏ đến cứng cáp.

Hai hạt châu trắng treo động lại nước bọt của Trương Nghiêu giống như được bôi thuốc bôi trơn, bóng bẩy.

Trương Căn nhìn hai vật áo nhưng toi bờ rơi xuống mà khóc thầm trong lòng.

Anh trai à đây là trang phục tình thú phiên bản có hạn mà cậu cực khổ mới đặt được, anh trai cậu lại không khách khí đem nó xé đi như vậy. Anh mù sao rõ ràng khóa kéo là kéo từ phần hông đó, con mẹ nó tìm ở phần ngực không thấy liền tiêu soái xé bỏ!

"... Ân..." khoái cảm ngọt ngào liên tục làm cho Bạch Mị thốt lên những tiếng kêu rên động lòng người.

Phía hạ thân đang thét gào đòi được lấp đầy.

Tay bị cố định không ngừng vẩy vùng, làm cho chuông nhỏ phát ra tiếng kêu đinh đang.

- tg: tử dục -

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Tiệc rượu lớn nhà họ Trương.

Bao thuê hẳn một khách sạn lớn, chỉ để mở tiệc kỷ niệm ngày thành lập công ty.

Dạo gần đây dư luận to nhỏ bàn tán về em gái của hai anh em họ Trương, cứ nhiên cô lại mang họ Bạch?

Phải chăng là em họ xa sao?

Nhưng đặc biệt ở chỗ hai anh em họ cực kỳ sùng nịnh cô gái nhỏ này.

Mà bộ dạng cô cũng hết sức thủy mị, xinh đẹp thu hút ánh nhìn.

Bạch Mị hiện tại đang ăn bánh ngọt, hai anh em họ Trương sợ cô hay cùng bọn hắn lộ diện dễ gặp phiền phức, nhưng cũng không đành lòng bỏ cô một

mình ở nhà.

Thư ký Tô hôm nay đặc biệt ăn vận xinh đẹp, à hài lòng hưởng thụ ánh mắt nam nhân nhìn theo bộ ngực núng niếng đầy đặn của mình, gương mặt trang điểm tinh xảo luôn nở nụ cười quyến rũ lãng lợ, đura tình.

Mắt thấy hai anh em Trương tổng đang bị chúc rượu, ánh mắt không hàm quan sát được nhất cử nhất động của Bạch Mị, à tiến đến bên tiểu cô nương ngốc nghếch nở nụ dịu dàng.

"Trương tổng nói với chị nhắn em lên phòng 508"

Bạch Mị miệng còn dính chút ít vụn bánh ngọt, ngược mắt nai đen lầy có ý tò mò.

"Trương Nghiêu a...?"

"Là như vậy đấy! Em mau đi lên đi, cẩn thận Trương tổng đợi lâu mà cáu giận" mặt vẫn bày ra một nụ cười thân thiết nhưng trong lòng sớm đã ghen đến vụn vụn.

Cái gì mà dùng cách gọi thân thiết như vậy? Cái đám người kia chính là mù mới không phát hiện ra thân phận, tin tưởng rằng đây đơn thuần là em gái.

À chính tai nghe nữ nhân dâm đảng này trong phòng Trương Cẩm rên rỉ.

À cam lòng nghĩ rằng, họ do chán ăn sơn hào hải vị, thi thoảng đổi một bữa rau dưa. Bất quá không nghĩ tới lại ăn mãi không chán.

Cái gai này tốt nhất đem loại bỏ đi.

....

Phòng 508.

Phạm Cố có chút lao đảo vịn vào tường, lần thứ ba tắm nước lạnh.

Anh bị trúng thuốc kích dục. Không tưởng tượng được chỉ đơn thuần uống một cốc nước cũng khiến cho toàn thân trở thành như thế này.

Hạ thân chặt vật cao trào, nam căn cương cứng nổi nên từng đoạn gân xanh. Mồ hôi trên trán từng giọt lớn chảy xuống.

Khốn nạn, điện thoại anh mất đầu không thấy, cánh cửa này lại bị chặn từ bên ngoài, thực không có phương pháp nào mở ra, cũng không cách nào hô người tới cứu.

Anh hiện tại cần một nữ nhân thỏa mãn dục vọng.

Bỗng nhiên cửa gỗ lớn lách cách bật mở.

Giọng trẻ con non nớt vang lên đánh bật một đòn mạnh mẽ vào dây thần kinh căng cứng của anh.

"Nghiêu... Nghiêu..."

Bạch Mị ngây ngô hoàn toàn một chút cũng không biết bên trong sỏi lớn đang đợi sẵn.

Chân ngắn nhỏ nhịp nhịp chạy sâu vào bên trong.

Còn chưa kịp quan sát xung quanh bỗng nhiên cô cảm nhận được một lực đạo lớn, hung bạo xách cổ áo váy mình ném thẳng lên giường.

Thân thể trần trụi nóng rực áp chế lên phía trên cơ thể non mềm.

Bạch Mị hoảng hốt đem một phần hồn nhìn lên.

Phạm Cố, mà mặt anh không một chút ôn nhu thường ngày, hơi thở nam tính trầm khàn.

Tay anh thô lỗ giăng xé cổ áo.

Roạt một tiếng chất chứa, váy áo mỏng manh bị xé làm hai. Áo váy xinh đẹp hóa thành hai miếng vải vụn thảm thương trên người cô.

Hai tay cô bị một tay anh áp chế mạnh mẽ trên đỉnh đầu.

Bạch Mị lúc bị ném lên giường giống như lục phủ ngũ tạng rời khỏi vị trí, yếu ớt mà thờ.

Hai chân không ngừng đá lung tung. Phạm Cố dùng một chân mình đè lên, ngăn cản cô gây thoát.

Phạm Cố ngàn vạn lần không ngờ đi vào lại là chính bệnh nhân của anh.

Anh ngàn vạn lần mong muốn đó là một nữ nhân khác, nhưng hoàn cảnh lúc này bắt buộc anh không thể suy nghĩ thêm, nóng vội áp cơ thể mát lạnh của nữ nhân bên dưới vào trong lòng.

Lần đầu tiên gặp cô anh đã có hảo cảm tốt, cô xinh xắn đáng yêu, làm lòng anh có phần ấm áp, giống như là thích.

Nhưng là chưa bao giờ có suy nghĩ đặt bất cứ dục vọng đen tối nào lên cơ thể cô.

Bạch Mị nước mắt chảy xuống, hai cổ tay quả là đau, anh điên cuồng giống như muốn đem cổ tay cô bẻ gãy.

Bất tri bất giác không ngừng thét lên.

Phạm Cố bị tiếng hô đầy sợ hãi của Bạch Mị mà kéo lại chút ít ý thức.

Tay anh đang mạnh bạo nắm chặt lấy cặp vú cũng đem phần nói lòng ra.

Trong giây phút cuối cùng quyết định, nam căn trưởng lớn cũng không xâm nhập vào u huyết phần nộn mà là đâm thẳng vào trong cái miệng nhỏ xinh.

Anh không thể thả cô ra, cũng không muốn cô ngày mai sẽ cảm thấy ghê tởm mình.

Tốt, cứ như vậy đi coi như cô một lần bị cưỡng bạo.

Gậy thịt điên cuồng ra vào trong cái miệng thom tho. Mỗi lần đâm vào đều hung hăng xâm nhập tới cổ họng cô.

Cảm nhận gây lớn không ngưng giết tung trong miệng, đau tới tái mặt, nước mắt lại thi nhau trào ra, ướt gối.

Phạm Cố thật quái lạ, anh làm cô rất đau.

Cho đến khi dục vọng Phạm Cố điên cuồng lên tới đỉnh, ý thức con sót lại của anh mạnh mẽ kéo ra nam căn to lớn, đem toàn bộ tinh dịch bắn lên phần ngực trắng trẻo.

Còn may không phải là trong miệng cô.

.....

Điện thoại trong túi Trương Nghiêu kêu tinh lớn một tiếng, thông báo có tin nhắn gọi tới.

Anh nhàm chán lơ đãng mở hộp tin, chỉ là trạng thái này không kéo dài được lâu.

Mọi người cảm nhận trong đáy mắt anh đang từ từ cháy một ngọn lửa.

Nhanh chóng tìm kiếm em trai, Trương Cần cũng đang một gương mặt sùng sốt cúi đầu vào màn hình điện thoại.

"Thất lễ" nói rồi trực tiếp đặt ly vang đỏ xuống bàn cùng Trương Cần rồi khỏi bàn tiệc.

"Nữ nhân đâm đâm nhanh như vậy đã động dục, chê chúng ta không thể thỏa mãn sao"

Tin nhắn gửi đến chính là một cái video, nam nhân trong hình bị công nghệ làm mờ đi, chỉ là thân thể kiều nhỏ, trang phục rách nát kia của người con gái, cùng với tiếng rên rỉ tắc nghẹn phát ra từ cái miệng đang bị lấp kín bởi một cái gậy thịt thô dài thì lại mười phần rõ mười, rõ ràng cùng sắc nét.

Thư ký Tô đen mặt nhìn tin nhắn video đã được gửi đi.

Tên Phạm Cố này quả thực cực phẩm, trúng kích được liều cao mà vẫn có thể đem mấy phần tỉnh táo.

Ả chính là muốn hình ảnh nam nữ thân dưới kích động, giao thoa gửi cho hai anh em Trương Nghiêu. Bất quá chỉ là ít nhất cũng đem hình ảnh thánh thiện của dân tiện kia trong lòng Trương tổng bôi đen rồi.

.....

Phạm Cố một lần xuất tinh, cự long vẫn đem phần cương cứng, dựng thẳng.

Ít nhất bây giờ hắn đã tỉnh táo, đem hết sức lực dứt khỏi thân thể ma mị bên dưới, đem trang phục xốc xếch trên giường, mặc vào, lao thẳng ra ngoài. Anh không muốn làm tổn hại lên thân thể cô lần nữa.

Anh cần tìm đàn bà giải phóng con nóng điên cuồng như có lửa nơi hạ thân.

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 14

"Ba"

Trương Nghiêu dùng sức đem thắt lưng da quật mạnh xuống.

"Nói, là ai"

Lại một tiếng quật xé tan không khí.

"Tôi hỏi lần cuối"

Bạch Mị vẫn một mực thủy chung im lặng. Bạch Mị biết, Phàm Cố không phải tự nhiên mà như vậy đối xử với cô. Mất anh mê dại, phải chăng cũng giống cô, bị hạ xuân được? Hơn ai hết cô hiểu nỗi thống khổ ấy.

Cô không tưởng tượng nổi trong biệt thự hàng ngày cô vẫn sống lại có một căn phòng như thế này.

Trên tường bày la liệt đủ các loại dụng cụ méo mó quái dị, cùng dây thừng, xích cổ, roi da,.... toàn bộ đều là dụng cụ thỏa mãn nhu cầu tình dục biến thái của hai anh em họ Trương.

Bạch Mị tay bị roi da trói bên trên cao, cổ định trên tường. Hai chân bị mở lớn, không chạm đất, cả người bị ép quay vào tường, bầu vú mềm mại chà sát với tường thô ráp.

Cơ thể trần ruồng, từ đằng sau lấp ló có thể nhìn thấy âm huyền phần nộn xinh đẹp.

Mà cả người Bạch Mị lợi hại run rẩy, trên phần lưng và mông chông chéo các vết roi rớm máu, nổi bật, cùng thâm thương không nổi nhìn.

"Nhất định bao che cho thằng đàn ông kia? Được"

"Anh, đánh chết bảo bối liền tìm ai thỏa mãn chúng ta, liền nhẹ tay, ít nhất cái lỗ nhỏ kia còn sạch sẽ"

...

Khá khen cho thư ký Tô đem video trong thời gian ngắn chỉnh sửa kỹ lưỡng, hoàn toàn không thấy cảnh Bạch Mị điên cuồng chống cự, chỉ thấy từng bộ dạng cong mông ưỡn ngực, kèm theo rên rỉ, hoàn toàn giống như đang hưởng thụ.

Hai anh em Trương Nghiêu, Trương Cẩn hoàn toàn mất không chê, điên cuồng tra tấn Bạch Mị.

Lách cách, đen nút xích cời ra, cả thân thể Bạch Mị mất điểm chống đỡ, liền ngay lập tức ngã phủ phục trên nền đất.

Trương Nghiêu đem xách cô quăng vào trong bồn nước tắm lớn, nước lạnh giống như cho đá, vết roi ở phần lưng vốn dĩ đau rất chạm vào nước liền mang lại cho Bạch Mị giống như bị rết cắn, thân hình bé nhỏ run rẩy lên từng hồi, cả cơ thể rút lại giống một con tôm, từng đầu ngón tay ngón chân vì đau đón mà gập gáp co quắp lại.

Thân thể xụi lơ vô lực không thể vùng vẫy, cứ yên lặng mà chìm xuống đáy bồn tắm lớn, từng cái bọt khí nổi lên vỡ tan trên mặt nước, Bạch Mị chưa sót nghĩ, như vậy cũng tốt, cứ như thế này mà chết đi, có lẽ là kết thúc của tất cả những thống khổ.

Trương Cẩn một tay ném choang ly rượu vang đỏ xuống đất, đem vót cái đầu cô lên, tóc ướt rượt quần chặt lấy cánh tay cậu.

Mặt Bạch Mị trắng bệnh giống như không còn chút huyết sắc, cảm nhận được từng ngum không khí ào vào trong phổi, cô ho sặc sụa vài tiếng, đem một miếng nước trào ra.

Trương Cẩn nhũm mày nhìn dấu tay đàn ông nổi bật in trên bầu ngực trắng sữa.

"Thật bẩn"

Liền đem vòi nước xả mạnh lên người cô, vòi nước này không phải đơn giản, nó vốn dĩ làm ra để tra tấn, lực đạo phun mạnh đến nỗi cô cảm nhận được lực phủ ngũ tạng từ trong ngực lộn nhào lên mấy trận, da thịt đau đón tựa như có ai cầm dao, từng nhát từng nhát xé thịt cô. Trên da mềm mại từng khoảng tím tái, thâm đen rợn người.

Đem ném cái vòi qua một bên, cậu liền cho tay lớn tới, bóp vào bầu ngực non mềm, sức mạnh giống như muốn đem cô bóp nát, giống như muốn xóa đi

ấn ký bản thiêu trên người cô.

Cơ thể Bạch Mị vô lực tới độ còn không thể run rẩy nổi nữa, phần lưng cùng mông giống như có lửa đốt, rất bỏng tới phát sợ.

Cả người cô đều lạnh toát nhưng trong cơ thể lại cảm thấy một trận nóng như có lửa đốt truyền ra.

Trương Nghiêu nhìn Trương Cẩn giáo huấn Bạch Mị, trong lòng vẫn chưa chút nào ngoài lòng giận, đời này thứ hận thù nhất chính là bị phản bội.

Nhưng hắn không thể ngờ người phụ nữ hắn đặt niềm tin vào lại lên giường với kẻ khác, hơn nữa còn bao che thân phận cho tên khốn đó.

Lửa giận bốc cao, mắt nâu trừng lớn, thân thể nam nhân cao ngạo tiến tới.

Đem mái tóc đen ẩm ướt giật mạnh về phía sau, cả đầu Bạch Mị ngửa ra, gương mặt lò dò, đầu tới nỗi hay mắt ứa nước, tư thế này vừa hay phơi bày ra bộ ngực no đủ, Bạch Mị lợi hại co giật nhưng vẫn nhất quyết ngang ngạnh không chịu nói ra ai làm.

Hai kẻ phát điên này căn bản không cho cô giải thích, mà Bạch Mị không thể để Phạm Cố gặp nguy hiểm.

Hắn thô bạo đem cô ném mạnh xuống đất cứng, lát đá hoa cương lạnh lẽo, roi da trên tay hắn nữa không chút lưu tình đem hết sức quật xuống, Bạch Mị bị ném xuống đất, không có động đậy, đau đến tím tái mặt mày, còn chưa kịp định thần đã nghe tiếng roi xé gió bổ xuống, cùng lúc là một cảm giác đau phé tâm phé phổi quất vào ngực cùng bụng. Đau đến khó thở.

Cơ thể non nớt co quắp thành một đoàn, chịu không nổi liền run rẩy một cái rồi ngất lịm.

Hành động của Trương Nghiêu quá nhanh Trương Cẩn hoàn toàn không có cơ hội ngăn cản, mắt thấy Bạch Mị đem hai mí mắt nhắm lại, cơ thể một chút không có cử động, một giọt nước mắt mặn chát nặng nề chảy ra. Cậu liền ngay lập tức lao tới, đem Trương Nghiêu đẩy mạnh qua một bên, roi lớn lệch hướng quật tóe một vệt lớn lên nền đất.

Thật may cậu ra tay kịp thời.

Bằng không, một roi này nếu quật xuống, liền rút đi cái mạng nhỏ của cô rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15

Đêm ấy, Bạch Mị lên cơn sốt dữ dội, gương mặt bị hun đỏ phừng phừng nhưng miệng rên rỉ kêu lạnh, thân thể run lẩy bẩy.

Mồ hôi thấm ướt cả gối.

Trương Cẩn thức trắng đem thuốc liều mạnh bón cho cô.

Gần sáng giống như là ngừng phát sốt, nhưng vẫn không có dấu hiệu thức dậy, gương mặt nóng rực dần dần trắng bệch, không chút huyết sắc.

"Tên lang băm này như thế nào chữa trị? Cô ấy hôn mê lâu như vậy"

Trên trán bác sĩ là chảy xuống vài giọt mồ hôi. Khí thế bức người từ Trương Cẩn làm không khí như hạ xuống.

"Bạch... Bạch tiểu thư là bị suy nhược nhẹ, cơ thể gầy yếu còn phải chịu cường bạo, vết thương quá nặng mới bị sốt cao như vậy nhưng cũng qua thời điểm nặng nhất, bây giờ cần được tĩnh dưỡng nghỉ ngơi, chú ý một chút chế độ dinh dưỡng... còn có lưu ý tâm lý bệnh nhân, cố gắng duy trì vui vẻ"

"Liền bao giờ cô ấy tỉnh?" Trương Nghiêu lãnh khốc đem thuốc lá dụi tắt, ném ra ngoài cửa sổ, bước chậm rãi tới giường.

Hắn không hút thuốc, lúc căng thẳng chỉ là đem ruột thuốc ngửi.

Chỉ là hôm nay hắn như vậy, đem nữ nhân mình trân trọng đánh tới bất tỉnh nhân sự.

"Ách, cái này tôi cũng không có biện pháp biết được" mồ hôi chảy cay cả mắt, cái gì mà kinh dị như vậy chứ, vị Trương tiên sinh nhỏ đem nhiệt độ giảm xuống, còn Trương tiên sinh lớn, cứ nhiên khùng bố kéo thẳng xuống âm

.....

Trương Nghiêu đem ngón tay thô ráp tinh tế chạm vào gương mặt nhợt nhạt của Bạch Mị.

Ít nhất lúc cô ngủ, hắn mới lộ ra một mặt ôn nhu. Hiện tại chính là, hồi hận.

Lực đạo mạnh mẽ như vậy đàn ông cũng không chịu nổi, huống chi cô lại là một nữ nhân vốn dĩ yếu đuối mỏng manh.

Bạch Mị dù cho thế nào cũng vẫn luôn mang một tinh thần phản kháng đối với hai anh em hắn. Cô tuy rằng ngoài mặt tỏ vẻ ngoan ngoãn nhưng chưa bao giờ thực sự nghe lời, vẫn luôn tìm cách chống đối, còn đem loại biểu tình ngang ngạnh.

Nhưng đây là điểm khác biệt giữa cô và những món đồ chơi trong tay hắn.

Ngắm nhìn gương mặt cô, bàn tay nhỏ bé từ bên trong lộ ra ngoài, một cái kim tiêm truyền nước đâm vào cổ tay lảng mẫn.

Người Bạch Mị chùng chéo các vết roi lớn, băng gạc trắng cuốn kín bóng dáng nhỏ xinh, những nơi lộ ra đều là bị bầm dập nặng nề.

Hạ thân không bị tổn thương nghiêm trọng, hắn đem một góc chăn vén lên.

Yết hầu ngay lập tức nâng lên hạ xuống, Trương Nghiêu cảm nhận được dục vọng dần dần dâng trào.

Đùi Bạch Mị hé mở, lấp ló u kính phần nộn mềm mại.

Trương Nghiêu dùng ngón tay xâm nhập đạo huyết khô khốc, hắn hiện tại, muốn cô.

Ý nghĩ này làm chính bản thân hắn đứng vụt dậy, hắn còn là chưa muốn thực đem cô đi giết.

Giống như một mũi tên lao vút vào nhà tắm, cứ mặc nguyên y trang thanh lịch mà để nước lạnh buốt xả ào xuống người.

....

Trương Cận từ ngoài cửa tiến vào, cậu đứng sững nhìn góc chăn mỏng bị vén lên, cùng với tiếng nước chảy ào ào trong nhà tắm, phần nào đoán ra sự việc.

Anh trai cậu, liền lại động dục đi.

Trương Cận đem một góc chăn kia kéo kín lại, Bạch Mị hiện tại chỉ là lộ ra một cái đầu nhỏ.

Trông cô giống như búp bê vải xinh đẹp bị rút hồn phách.

.....

Phạm Cố không biết bao nhiêu lần có ý muốn tìm gặp Bạch Mị nhưng không thể, mọi cách thức liên lạc xung quanh cô giống như bị ai đó ngăn chặn, muốn gặp cô nói chuyện cùng giải thích cũng không có cơ hội.

Anh giống như có lửa đốt trong lòng, cô là tránh mặt, ghê tởm anh sao?

...

Qua ngày thứ tư, rốt cục Bạch Mị cũng thanh tỉnh. Đôi mắt nhập nhèm khẽ hé mở. Cổ họng khô khốc, cô gất tiếng gọi nhưng lời nói phát ra lại khàn khào, bông rất.

Cả cơ thể như thế nào cố gắng cũng không chút hơi sức động đậy.

Nhanh chóng có một bóng đen tiến lại, bàn tay mát lạnh áp vào má nóng rẫy của cô.

Bạch Mị thều thào, bóng đen áp tai xuống bên cạnh cô chăm chú lắng nghe.

"Cận, đem nước ấm tới đây"

Hắn định đem cô đỡ dậy, nhưng vừa chạm tay vào lưng cô, mặt Bạch Mị ngay lập tức tái đi.

Trương Nghiêu đem cô nằm xuống, hắn trực tiếp đem nước trong cốc vào miệng mình rồi cúi xuống truyền vào miệng Bạch Mị.

Cô cảm nhận có một mạch sống nho nhỏ ấm áp truyền vào miệng mình, đầu lưỡi tham lam mút lấy, cổ họng khô cứng được tưới tẩm làm Bạch Mị vài phần tỉnh táo.

Đem mắt mở mịt nhìn vào hai bóng dáng nam nhân trước mặt.

Trên mặt Trương Nghiêu thoáng chút lo âu đã sớm chuyển sang âm lãnh thường ngày.

Chỉ là Trương Cần giống như chim sẻ nhỏ lao tới bên cạnh Bạch Mị, miệng rú rít như chim non.

"Bảo bối, tỉnh rồi, anh liền mấy ngày nay lo cho em lắm đấy..." vừa nói cậu còn không ngừng liếm liếm cùng hôn hít vào má cô.

Mất nai vẫn còn có vẻ lơ đãng chưa quen thuộc với ánh sáng, mọi vật còn đem chút mờ mịt.

Những vẫn cố gắng đem sức lực yếu ớt thanh minh.

"... tôi... không... có... không có tìm... ách... nam nhân..."

Nhìn gương mặt ngưng trệ của hai anh em song sinh trước mắt, cô càng có chút hoảng loạn, lời nói ngập ngừng, khàn khàn cùng đứt quãng.

".... thực sự... không có,... người kia... người kia... anh... ta hẳn bị bỏ thuốc... kích... kích dục... mắt không chế..... không nên... không nên.... trách.. cứ.."

Vừa qua một trận chu du quý môn quan, lúc tỉnh dậy liền không ngừng nói, giọng khàn đặc mạp vài phần nhỏ nhoi khí thể thanh minh bất quá chỉ là nói xong liền ho sặc lên vài tiếng.

Trương Nghiêu giấu đi đau lòng trong mắt, tay đem lên nhẹ nhàng vuốt ngực cô, muốn đem trận ho này mau chóng đuổi đi, có khi nào hẳn thực sự trách nhầm cô, vốn dĩ Bạch Mị không phải loại con gái chủ động tìm kiếm nam nhân.

Sự việc này, có khi nào cô mới chính là nạn nhân, nhưng rốt cuộc vì sao lại đem nam nhân kia bảo vệ? Hẳn thực mệt.

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

"Được rồi, việc hôm nay sẽ không truy cứu nữa, ngoan ngoãn một chút tiết kiệm sức lực, mau khỏe lại, Trương thiếu ta không cần nữ nhân yếu ớt vô dụng"

Hắn nói rồi lãnh khốc để lại cho Bạch Mị ngốc nghếch một cái bóng lưng.

Bạch Mị thoáng nhìn thấy vài phần lo lắng ẩn hiện trong mắt Trương Nghiêu, nhưng chỉ trong vài tích tắc ngăn ngại liền hiện thời biết mắt không chút tầm tích.

Ít nhất như thế này Phàm Cố cũng không có nguy cơ gặp nguy hiểm, Bạch Mị một lòng không nghĩ ra, cũng không muốn nghĩ, như thế hai anh em ác ma này biết được ai làm ô uế cơ thể cô liền bao nhiêu độc ác trút hận.

Trương Cần đem nụ cười lần nữa treo ghẹo cô.

Xác định Trương Nghiêu đã rời khỏi liền cất giọng.

"Trước mặt anh ấy, bảo bối thế này bệnh vực đàn ông, không chết là mạng quá lớn rồi"

Tiếp theo liền đem cháo loãng từng ngụm nhỏ mớm cho cô.

.....

Thân thể Bạch Mị qua tình dưỡng hồi phục đã dần dần khỏe mạnh, tám lưng trần trắng xanh nổi bật lên từng vết roi hằn, phần ngực có một đường quất dài kéo từ giữa ngực tới nơi bụng mềm mại.

Xung quanh vết roi vẫn là thâm tím đáng sợ.

Một roi mạnh bạo nào hẳn lúc ấy đem cô bóp nhẹt thờ ơ.

Trương Cần nhìn anh trai ôn nhu lơ đãng lướt tay chạm vào đường máu khô trên người bảo bối, lòng có chút nhộn nhạo, tuy rằng bảo bối gần đây đã có thể rời khỏi giường tự một mình đi lại nhưng tắm rửa cùng ăn uống vẫn phải do cậu cùng Trương Nghiêu chiều cõ.

Ngày ngày đều phải đều đặn thay băng gạc trắng cho cô, tránh cho vết thương nhiễm trùng.

Vấn đề đáng nói ở đây, là ngày ngày được nhìn cơ thể xinh đẹp trần truồng trước mặt nhưng lại không có biện pháp "ăn" cô, cả hai đều không nói ra

nhưng là đêm nào cũng phải tắm nước lạnh, nửa đêm ôm cô cũng không dám xiết chặt lấy, sợ rằng tổn hại tới vết thương, ngoại trừ đêm đục vọng nóng rực căng trướng chà sát vào cơ thể cô thì tuyệt nhiên không dám mạnh bạo.

Còn Bạch Mị trong lòng mấy phần thoải mái, cô không hàng đêm đều bị cưỡng bạo, bị mấy thứ khổng lồ kia chà đạp cơ thể, còn có chút vui vẻ, chịu ăn cũng chịu nghe lời.

Chỉ là cô hãy cứ đặc ý đi, đợi thân thể cô khỏe lại, xem hai con sói đói khổ dầm kia như thế nào đem cô ăn sạch sẽ không thừa mẩu xương.

....

Hàng ngày hai anh em ác ma kia đều có một thói quen tập thể thao, căn biệt thự này có một phòng lớn, đầy đủ các dụng cụ tập luyện.

Trương Cận đang chạy bộ, từng giọt mồ hôi trên trán chảy xuống ướt sũng một mảng áo lớn, Trương Nghiêu đang nghỉ ngơi cùng uống vang nhẹ.

Hắn hiện tại cảm thấy Bạch Mị nghỉ ngơi như vậy cũng đủ hồi phục cơ thể rồi. Hắn hiện tại không có hứng thú tập luyện cùng với mấy thứ máy móc cứng nhắc này, hắn muốn cùng cô chơi trò vận động mạnh.

Hắn từ trong phòng tập lãnh động bước ra, đem cửa phòng ngủ bật mở.

Đều là không thấy cô đâu cả.

Hừ, chân dài đi vào phòng tắm, cũng là không thấy thân thể kiều nhỏ kia đâu, hắn bắt đầu mất kiên nhẫn, mới vừa mới đây còn có chút ngoan ngoãn nằm trên giường, thân thể vừa phục hồi đã muốn đi thả gió?

Tốt nhất cô nên ở trong nhà ăn đi, còn không thấy cô ở đâu xem hắn thế nào dạy dỗ.

Bạch Mị trong phòng bếp, cô có chút đói, mò mẫm vào trong phòng bếp lục tìm cunz chỉ thấy có vài quả táo cùng mấy củ cà rốt.

Đem cà rốt rửa sạch sẽ một hồi liền nôn nóng đem lên miệng cắn cắn, thật ngon, cà rốt giòn giòn cùng có vị ngọt thanh thanh.

Trương Nghiêu đi vào liền trước mắt thấy bảo bối ngồi trên đất, dựa cơ thể gầy yếu vào tủ lạnh lớn sau lưng, bộ dạng có chút thảm thương, cô hiện tại mặc một cái áo nam nhân màu trắng dài cũng rất lớn che gần một nửa đùi trắng trẻo.

Tay nhỏ nắm chặt lấy củ cà rốt đem lên miệng gặm từng ngụm, từng ngụm be bé.

Trông Bạch Mị hết sức tội nghiệp, đói sao? Đói sao lại không tìm tới hắn? Vốn dĩ tất cả thức ăn cô ăn đều một tay Trương Nghiêu làm, hắn từ mẹ truyền sang sở thích nấu ăn, hương vị cũng không tệ.

"Trương gia cũng không muốn mang tiếng ngược đãi trẻ nhỏ đi, em đói sao không kêu tôi"

Bạch Mị hoảng loạn giật mình, tiếng nói tầm ồm cùng chút băng lãnh từ trên đầu truyền xuống, củ cà rốt vô tội bị cô đánh rớt lên nền đất, vốn dĩ muốn đem nhặt lên, nhưng Trương Nghiêu tay lớn lực đạo nhắc bổng cô đặt lên bàn ăn lớn. Nhắc trông, Bạch Mị giống tể phẩm xinh đẹp ăn mặc thiếu thốn nhưng đầy gọi cảm. Cô như vậy sợ hắn rồi? Cũng tốt một chút giáo huấn đe dọa cho cô biết đường ngoan ngoãn, không chọc vào giới hạn hắn.

"Bản rồi còn muốn ăn? Ngồi đợi một chút đợi tôi"

Tầm gần nửa canh giờ, Trương Nghiêu từ phòng bếp dọn lên bàn một bát canh thịt thơm ngát, còn chưa nếm qua hương vị nhưng là cực kỳ kích thích vị giác, bụng Bạch Mị vốn đang đói, không kìm chế được liền tỏ tỏ đánh lên mấy tiếng. Tiếng động xấu hổ làm cho cô liền đỏ mặt ấp úng.

Đem biểu tình đánh yêu của cô thu hết vào tầm mắt, hắn khẽ thấy vui vẻ trong lòng.

Cùng kéo ghế ngồi trước mặt cô. Một lớn một nhỏ nhìn nhau, mắt nhìn mắt, kẻ áo quần chỉnh tề lạnh nhạt ngồi trên ghế, người xốc xếch lộn xộn ngoan ngoãn quỳ trên bàn ăn, ở giữa là ngăn cách bởi một bát canh thịt ngon lành.

Nhưng như vậy liền không có thừa?

Đem mắt nai ngơ ngác dò hỏi, chỉ thấy gương mặt băng sơn ngàn năm kia lộ ra một nụ cười gian xảo.

"Cúi xuống tự dùng đũa nhấc đi"

Ách? Trương Nghiêu cư nhiên muốn cô giống như sủng vật, quỳ đầu xuống liếm canh?

"Em không ăn? Chê đồ tôi nấu không bằng củ cà rốt sống của em sao? "

Bạch Mị vẫn một bụng im lặng, làm sao a? Cô hiện tại cực kỳ đói, so với củ cà rốt sống thì canh thịt vẫn là phi thương cuốn hút, nhưng lại như vậy muốn cô ăn uống giống như con mèo nhỏ.

"Còn không mau ăn tôi liền đem đồ đi, củ cà rốt kia không to bằng tôi nhưng muốn đem nó thỏa mãn em cũng không quá khó khăn"

Ách!! Đe dọa cô sao? Cái gì mà dùng cà rốt thỏa mãn cô, cô không muốn.

Liền nhanh chóng dùng tay bưng lên canh toan tính một ngụm ăn thử.

"Khônng được dùng tay, để nguyên bát trên bàn, tự đầu em đem tới mà ăn"

Bạch Mị cũng không muốn cùng người này nhiều lời đem lưỡi phần nộn liếm liếm, cảm nhận mùi vị canh ngon ngon đậm đà trong miệng, không kìm được lại lần nữa tiến đến.

Bạch Mị giống con mèo con nhỏ bé, vụng về ăn canh trong bát, cơ thể nhỏ xinh bò rạp người trên bàn ăn lớn, mông cũng vì tư thế này mà nhô cao.

Cô rất vô tư đem thân thể kích thích nam căn của ai đó nhô lên cực đại, nhanh chóng.

- tg: Từ dục-

Chiều nay ra chap H

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Đội cô nhỏ vụn ăn xong bắt canh liền ôn nhu liếm đi thức ăn còn trên môi.

Hắn là cường hãn bé bỏng cô lên đem vào phòng tập thể thao.

Liền vừa mới nghĩ ra trò vui về kích thích với cô rồi, địa điểm làm tình trong phòng tập, hắn chưa có thử qua, có thể rất kích tình đi.

Bạch Mị ngây ngô, được ăn no liền thỏa mãn, cũng không biết rằng ac ma hiện biến cô thành điểm tâm rồi.

Trương Cận vừa mới từ trong nhà tắm đi qua thấy Trương Nghiêu ôm Bạch Mị đi vào liền nhú nhú mi. Anh trai hắn trong này, muốn cô?

"Em cũng muốn, Nghiêu, em sắp nhịn hồng rồi"

"Còn rất nhiều văn kiện đợi em, tẹo nữa liền nhường"

Cận ủy khuất là ló, anh trai cậu cường hãn như vậy, mỗi khi lên giường đều rất nhiều lần đòi hỏi nữ nhân, đợi anh trai xử lý xong không phải cậu cũng bà nó nhịn chết à?

"Vì cái gì chứ!!"

"Vi em chui ra chậm hơn anh 60 giây"

Bạch Mị hoảng sợ. đầu nhỏ vừa lắng nghe cuộc đối thoại mà tim giật thót một cái, thân thể có ý gãy đập đòi xuống, cô vốn dĩ tưởng rằng Trương Nghiêu tốt bụng đem cô đi nghỉ ngơi, không ngờ chính là đem cô đi làm thịt.

Trương Nghiêu cảm nhận vật nhỏ trong lòng không ngừng ngo ngoáy phản kháng, liền đem tay lớn một chường đánh bốp vào mông nồn nà trắng trẻo.

Vết tay màu hồng ngay lập tức hiện lên.

"Em mấy ngày nay tưởng chúng ta không động vào em là cho rằng đem chuyện cũ rũ bỏ sao, ngoan ngoãn một chút, không có đừng trách tôi cường bạo em"

Bạch Mị nghĩ tới hai từ cường bạo, cùng cảm giác muôn phần khổ sở khi thân thể tựa như tàn phế, đến đi lại cũng khó khăn, liền không tự chủ được sợ hãi.

Hắn hài lòng cảm nhận thiên hạ trong ngực ngưng trệ biểu tình, đem môi mòng ngậm lấy vành tai mẫn cảm.

"Liền làm em sung sướng"

Hắn đặt cô lên bàn cong trong phòng, cố định chặt chẽ hai cái tay không an phận, bàn tay tinh tế dùng nhíp cời từng cái nút áo sơ mi nam trên người cô.

Cơ thể trần truồng nằm trên bàn cong lớn, phần ngực no đủ bị đẩy về phía trước ưỡn ra, hai chân khép chặt nhưng vẫn loáng thoáng thấy nơi âm huyết mê người.

Hơi lạnh trong không khí trực tiếp làm Bạch Mị có chút rùng mình một cái.

Trương Nghiêu bắt lấy núm vú hồng hào bỏ vào miệng, day day mấy miếng, cùng đem đầu lưỡi khiêu khích nụ hoa cứng rắn lên, dòng xúc cảm từ phần ngực truyền thẳng lên đại não Bạch Mị, một gổ nước nhồn trong u kính đang âm thầm trào ra.

"Dâm đảng tiểu bảo bối, hảo mẫn cảm, mới như vậy đã động tình"

Nước bọt lấp lánh dính đầy trên núm vú xinh đẹp.

Hắn chuyển môi dần xuống bụng rồi tới nơi tiểu hạc lấp ló.

"Mở hai chân ra"

"... không... không... đừng như vậy.."

Trương Nghiêu vẫn là chậm rãi yêu thương đem tay bóp lấy cái mông mềm mại, ép buộc cô rướn hạ thân lên cao hơn nữa.

"Muốn tôi ôn nhu hay dùng roi dạy dỗ em"

Lời này quả nhiên hữu dụng, mặt Bạch Mị khê khàng nhăn lại, nén lấy cảm xúc nhục nhã dần dần mở lớn hai chân.

Nước mắt tui thân cũng từ khoe mắt trào ra, Trương Nghiêu liếm đi nước mắt mặn chát.

"Nước mắt của em là đang dụ dỗ nam nhân cường bạo, mau thu lại, đừng trách tôi nhiệt tình"

Huyết đạo hồng đỏ run rẩy, trong con mắt Trương Nghiêu phơi bày cùng nở rộ, đem một ngón tay khiêu khích chọc vào u kính non mềm, thật chặt chẽ cùng ẩm ướt.

Cơ thể cô thật cực phẩm, dù bị hai anh em hắn như thế nào chà đạp nhưng vẫn một bộ dáng căng đầy phấn nộn, hồng hào giống như của trẻ con chưa phát dục.

Đem đầu lưỡi thâm nhập vào sâu bên trong cái lỗ nhỏ mê người.

Bạch Mị cảm nhận được dị vật ẩm ướt, ẩm áp đang xâm nhập vào bên trong cơ thể mình liền một cái run lên.

Miệng ma mị kêu rên. Hắn xấu xa đem lưỡi tinh tế cuốn hơn vào sâu bên trong. U kính non nót không ngừng tiết ra ái dịch trắng ngọt ngào. Đem tất cả mềm mịn của cô mút mạnh, Bạch Mị giống như bị điện giật hạ thân không tự chủ rướn cao lên, cô muốn sâu chút nữa.

"Dâm đảng xinh đẹp"

Hắn không biết từ đâu đem ra một cái dương vật giả, đút thẳng vào u cốc ướt át, dương cụ không ngừng rút ra lại đâm phập, tiếng nước phách phách phát ra, hạ thân qua nhiều lần liền giống như sắp đạt cao trào, Trương Nghiêu ngay lập tức rút ra.

Cảm giác bên dưới trống rỗng làm Bạch Mị òa khóc, cô muốn.

Trương Nghiêu cơ hồ đã đến giới hạn chịu đựng, đem tay kéo xuống khóa quần giải phóng cự long xưng phồng, cự long căng cứng.

Một cái ưỡn hông đem toàn bộ dục vọng điên cuồng cảm ngập vào trong lỗ nhỏ.

Đem rút ra phân nửa rồi lại thẳng tắp đâm vào, hạ thân Bạch Mị bị kích thích, nhiều hơn nữa trào ra ái dịch.

"Phạch phạch..." tiếng động mờ ám từ nơi hai người giao hoa kết hợp vọng ra làm người nghe mặt đỏ chân run.

Gần đó không xa một cái nam nhân biểu tình lạnh nhạt đang chăm chú xử lý tài liệu trong laptop. Nhưng nam căn trong quần đang ngẩng đầu bán đứng tâm trạng hiện tại của cậu.

Gương mặt có vài phần ủy khuất nhìn cảnh tượng trước mắt, cùng tiếng động nhỏ vụn trong không khí.

"Nghiêu, em khó chịu"

Nam căn trong người Bạch Mị vẫn như cũ mạnh mẽ, mỗi lần cắm xuống giống như muốn đâm thủng cơ thể cô, từng trận đau đớn cùng khoái cảm làm Bạch Mị không áp chế được tiếng hét.

Giống như đã trải qua rất lâu, cự long mấy cái giật giật, đem toàn bộ tinh dịch bắn vào cái lỗ nhỏ đang đóng mở.

Thân hình Bạch Mị qua con cao trào nhũn ra, làn da trắng trẻo lốt phớt hồng.

Trương Nghiêu từ trong u huyết xinh đẹp, ngón tay moi ra dịch nhầy đem bôi vào đám lông mới mọc lưa thưa của cô.

Đem thùng lớn tháo ra, cả bóng dáng trượt từ trên bàn cong quỳ trên mặt đá lạnh.

"Liền đứng dậy đi tới phục vụ Căn"

Bạch Mị cả người mặt mội, biểu tình chống đối, cô hiện tại quả thực mặt ròi.

"Mau đứng dậy, muốn tôi dùng roi sao?"

Gương mặt non nớt thoáng nét sợ hãi, đem hết sức lực gom lại, từng bước lết tới chỗ Trương Căn.

Trên ghế bành lớn Trương Căn vẫn mang một y trang thoải mái, mát mẻ, mắt từ đầu tới cuối vẫn là dán chặt vào màn hình laptop giống như không chút phân tán tư tưởng.

"Dùng miệng em phục vụ Căn"

Bạch Mị hai tay run run, thân thể mị hoặc quỳ giữa hai chân nam nhân, đem tay bé bỏng ngốc ngốc chạm vào nơi dừng quần đang nhô cao của Trương Căn, miệng nhỏ áp xuống qua lớp vải liếm láp nam căn.

Nước bọt của cô chảy ra thấm ướt cả một mảng lớn.

Chạm chạp kéo xuống cạp quần, gây thịt được giải phóng lập tức như bật lên, bất ngờ nảy một cái va chạm vào mặt Bạch Mị.

Bàn tay vừa mới động vào liền hốt hoảng rút lại, nơi ấy vừa cứng vừa nóng, đường gân xanh nổi đầy lên trên gây thịt.

Ngay lập tức phía sau lưng có một tiếng hừ nhẹ đầy không hài lòng, Bạch Mị nén cơn nhục nhã, đem cái miệng thơm tho gắng sức ngậm lấy dương vật to lớn.

Quá to cùng quá dài, cô không cách nào đem ngậm trọn trong miệng, lúng búng đem nam căn từ bên này đá qua sang bên kia miệng, lưỡi nhỏ vô ích động vào nam căn, nước bọt trong miệng không có khả năng nuốt vào, từng giọt chảy ra, lấp lánh trên nam căn cứng nhắc.

Trương Nghiêu trên sofa lớn, một tay lắc lắc ly rượu đỏ, mắt không ngừng quan sát vật nhỏ sinh khí vụng về, hết sức đem dục vọng bành trướng kia bủ liếm.

"Trông tượng em đang ăn kem, liếm nó"

Bạch Mị khó thờ đem gây thịt nhả ra, vươn đầu lưỡi liếm láp phần thân nam căn, ngậm lấy, vài phần khó khăn di đi mãi một chỗ.

Bất ngờ Bạch Mị bị một lực đạo không nhỏ xóc náo kéo dậy, Trương Căn một bụng đầy dục hỏa đặt cô trên bàn, đem ngón tay thô dài thâm nhập u cốc.

"A... đừng như vậy..."

"Ướt đến như thế này còn nói không cần sao"

Nói rồi dương vật khổng lồ không ngần ngại đâm thẳng vào.

"Thật không hiểu chúng ta chỗ nào xem trọng bảo bối, bộ dạng si ngốc, phục vụ đàn ông cũng không biết"

"Bảo bối như vậy trị độn ngậm lấy em, cứ như vậy cũng liền làm dục hỏa mấy phần sôi sục"

Hai anh em Trương Nghiêu mỗi lần muốn cô, không chỉ là hành hạ về thể xác, còn đem từ ngữ đâm uế vào tai cô.

Chỉ là hiện tại Bạch Mị không như vậy nghĩ được nhiều. Gây thịt thô to bên dưới mạnh mẽ đâm vào.

Vú nhỏ nảy lên từng nhịp, Trương Căn thô bạo đem tay lớn bóp lấy.

Qua nhiều lần đâm xuyên mạnh mẽ, Trương Căn rên lên một tiếng đem toàn bộ dịch trắng bắn vào cơ thể non mềm.

Bạch Mị cũng đồng thời thét lên, thân thể xụi lơ, ngã nhào vào lòng cậu không động dậy.

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Bạch Mị ngủ rất say. Gương mặt trẻ con ngủ đến hồng hào, thân thể nhỏ bé, trần truồng ngang dọc các dấu hôn, nơi hạ thân khép hờ còn vương ái dịch trắng đục, cô nằm gọn trong vòng tay bao bọc của hai nam nhân.

Chân bị hai người mạnh mẽ cuốn lấy, ba người nằm trên giường lớn, thân thể kề sát nhau, da thịt chạm da thịt không hề hở.

Trương Cận đem mái tóc dài thơm thơm của Bạch Mị tết thành từng búp nhỏ, ôn nhu cùng yêu thương chạm vào má mềm.

Con bên kia Trương Nghiêu xấu xa dùng ngón tay xâm nhập vào miệng cô, tay thô ráp ma sát lên cái lưỡi ướt át, hưởng thụ cảm xúc hai cánh môi mềm mại mút lấy chính tay mình, hần rút ra nhón tay, đem chỉ bạc ngọt ngào của cô dính đầy, vẽ loạn lên viên chân trâu hồng nhuận.

Ngắm nhìn gương mặt động lòng người kia, Trương Nghiêu liền không kiềm chế được ham muốn, cúi người xuống cắn, ngậm lấy cánh môi mềm mại.

Trong giấc ngủ say Bạch Mị cảm giác ngực bị một cái đè xuống, vài phần khó chịu, không khí trong miệng bé nhỏ cũng bị rút đi, thân thể cự quậy, chống đẩy.

"Ngô.."

Bạch Mị từ con say ngủ choàng tỉnh dậy, liền ngay lập tức trước mắt phóng đại một gương mặt nam nhân, lãnh băng cùng bá đạo.

Trương Nghiêu giống như không đủ, càng vài cái cuồng dã đem mềm mại trong miệng mút mạnh bạo.

"Ngô..." hần thích cùng cô trao đổi nước bọt.

Bạch Mị hiện thời bỗng nhiên vừa nhớ ra điều gì, đem hết sức lực đẩy cái vòm ngực màu đồng khỏe mạnh mê người kia ra. Trương Nghiêu cũng không có thêm đề ý.

"Ngô... ngô...." Bạch Mị liền đem răng cắn mạnh vào cái miệng hung hăng kia, Trương Nghiêu bị đau liền ngưng trệ động tác, biểu tình có chút nổi giận, có phải hay không đem cô chiều đến sinh hư, từ đâu học cái trò cắn người, tay lớn trừng phạt, trong một khắc liền đâm mạnh vào u huyết.

U đạo hồng nộn đem chút sung đỏ, nội bích phù lên, đến một ngón tay cũng khó khăn dứt vào.

Bạch Mị khổ sở ngăn chặn cái tay hư hỏng kia lại.

Mà một bên kia Trương Cận không ngừng đem vú mềm trong tay, búng nhẹ vào cùng chơi đùa, nhào nặn thành đủ hình thù.

"Ách... tôi muốn... hồi... a..."

Trương Nghiêu cùng Trương Cận vẫn không ngừng vân vê trên đùi Bạch Mị, miệng yêu mị lạnh nhạt.

"Nói"

"Không phải hôm đây chính anh kêu tôi tới căn phòng kia sao?"

Trương Nghiêu động tác dừng lại.

"Nói rõ"

"Chính là ngày trong khách sạn... không phải chính anh nói với thư ký Tô gọi tôi vào phòng 507 sao?"

Trương Nghiêu một mặt đầy nghi ngờ, hần không hề nhấn gửi bất cứ điều gì cho Bạch Mị qua thư ký Tô. Xưa nay hần đều trực tiếp nói chuyện với Bạch Mị, đâu thể xảy ra việc này. Nếu thực sự là thư ký Tô kia làm, có lẽ trong truyện này thực sự có uẩn khúc.

Trương Cận cười cợt.

"Em đã nói là Bạch Mị đáp ứng chúng ta đã đủ một chết đi, có ăn gan hùm mới đi kiếm thêm nam nhân bên ngoài"

Mặt Trương Nghiêu thoáng nét tức giận, nhanh chóng khôi phục hình nhân lãnh khốc, đem dương cụ giả trong xuốt đâm vào khẩu huyết Bạch Mị.

Một cái lại một cái đâm vào rút ra, động tác mang theo hung hăng bạo ngược.

"Tiểu bảo bối ngu ngốc, cô ta nói em đi em liền đi, đây là tôi trừng phạt em, xem lần sau còn dám nghe lời người ngoài không"

Dương cụ có vài hạt nhỏ đáng sợ, hơn nữa còn phát ra luồng xung điện nhỏ, đục vọng nguyên thủy đánh úp lên thân thể kiểu diêm.

Tiếng máy kêu rì rì trong u cốc Bạch Mị tha hồ ma sát kích thích, ái dịch trong xuốt từng đợt ọt ọt chảy ra, dính bầy nhầy lên dương cụ.

Căn phòng tràn ngập tiếng rên rĩ cùng tiếng nước nhóp nhép.

.....

"Trương Cần, thư ký của em, em tự khắc biết cách xử lý"

"Em hôm trước đã đem kiểm tra máy giám sát trong bữa tiệc, đúng là ả đã tiến lại gần đó thăm thì với Bạch Mị, trách bảo bối quá cả tin, nhưng người đàn bà này quả là ngu ngốc, như vậy bao nhiêu phần bại lộ cùng đần độn không biết. Còn về phần người đàn ông kia là ai, em tìm hiểu không ra, có khi nào biết hẳn là ai, em sẽ giết người đi"

"Đêm ấy hẳn ta quả có lưu tình đối với bảo bối, khá khen, đã trúng xuân dược còn có chút kiểm chế, nhưng vẫn như vậy muốn biết tên đó là ai. Một chút cường bạo cô ta moi thông tin, ả muốn bảo bối bị chà đạp liền đem vài nam nhân cường tráng tới phục vụ ả chu đáo, sau này bất luận như thế nào anh cũng không muốn nhìn thấy ả hiện hữu"

Trương Nghiêu sau đó đã nghiêm túc xem lại đoạn video, thật may khi ấy hẳn không có nóng vội mà đập điện thoại.

Chăm chú quan sát sẽ thấy điểm bất thường, giống như đã bị cắt ghép rất tỉ mỉ, bất quá đều không qua được mắt hắn, tiếng rên rĩ không khớp khẩu hình, chính là đem lồng tiếng vào đi.

.....

"Thư ký Tô, cho tôi một ly cà phê nóng" từ trong bộ đàm chuyên dụng, giọng nói dễ nghe cùng cuốn hút của Trương Cần vọng lại

Ả nhanh chóng đem phần cùng son dặm lại lên gương mặt trang điểm tinh tế, dạo gần đây hoàn toàn không nhìn thấy Trương tổng đem đứa con gái xấu xí kia cùng tới nơi làm việc, ắt hẳn đã bị ruồng bỏ rồi đi.

Nghiêm nhiên hào quang sẽ lại trả về ả. Trước khi gõ cửa, thư ký Tô còn đem cúc áo trước ngực tháo ra một nút, thấp thoáng lộ cái rãnh ngực cùng áo lót màu đỏ.

"Vào"

Thư ký Tô đem cốc kính cần đặt lên bàn, còn giống như cố ý cúi đầu đem toàn bộ khuôn ngực căng mọng trắng muốt lộ hoàn toàn ra trước mặt Trương Cần.

Cậu đem chút khinh thường đem tay mình bóp mạnh vào nụ hoa hồng nhuận kia, to và căng như vậy không biết độn bao nhiêu silicon? Ngay lập tức Tô Vụ rên lên từng tiếng dâm dăng.

Ả quỳ xuống giữa hai chân Trương Cần, hết sức phong tình đem váy ngắn dưới chân kéo lên tới bụng, cùng theo đó thoát ra quần lót chính mình, đem đầu ngón tay của ngón tay xâm nhập vào âm đạo, mấy cái tự đâm tự rên rĩ, từng tiếng nhóp nhép dâm tịch tràn ra, ả đem dâm dịch lên miệng mình mút mát rồi chồm lên kéo khóa quần âu không một nếp nhăn của cậu.

Ả chính là muốn khiêu khích nam căn của Trương Cần dựng lên nhưng ngoài ý nghĩ nơi ấy lại giống như cự long ngủ say, mềm nhũn trong tay ả, đối với người phụ nữ đầy kinh nghiệm như Tô Vụ, nó giống như một loại sỉ nhục.

Thành thực cầm cự long trong tay đem bỏ vào miệng mình hết sức dùng lưỡi dài liếm láp, nhưng bất quá chỉ là vẫn như cũ không hề có biểu hiện cương cứng.

Trương Cần từ trên cao ngạo nghễ cũng khinh bỉ nhìn xuống người phụ nữ mềm mại như rắn bên dưới đang bú liếm nơi đó của cậu.

Một tay đem mái tóc xoắn đẹp đẽ gạt ra sau. Gương mặt đầy bất lực của Tô Vụ ngẩng lên.

"Tôi nay tới Đạo Phưong tìm tôi" giọng nói ma mị nhưng ít ai phát hiện trong đó còn đem vài phần sát khí.

Chỉ có người đàn bà ngu ngốc Tô Vụ tự luyện, đem con mắt lẳng lơ đưa tình nhìn Trương Cần, bầu vú hai ba cái chà vào nơi hạ thân còn ngủ say của Trương Cần.

"Được, người ta đợi ngài tới, sẽ chu đáo phục vụ ngài"

Nói rồi đem quần lót cùng váy áo sửa soạn, cố áp chế nhục dục trong bản thân chưa được đập tắt mà đi ra ngoài, không vội, đêm nay ả tự có biện pháp đem cái kia dưng đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Tắm rửa cho bản thân thật sạch sẽ Tô Vụ đứng trước gương tự nhìn chính mình.

Rất đẹp đi, hai bầu vú căng tròn, núm vú màu hồng ướt át, cùng nơi rùng rậm thân bí kia, ả không tin không thỏa mãn được Trương tổng.

Đem mặc vào người một bộ nội y màu đen, áo lót ngắn nhỏ không che kín nổi một bầu ngực, quần nhỏ chỉ là một miếng vải hình tam giác, nổi từ trước ra sau bởi một đoạn dây nhỏ.

Gương mặt xinh đẹp trang điểm tỉ mỉ, xịt nước hoa nồng đậm, cuối cùng mặc lên người một cái áo lông vũ màu trắng.

Tô Vụ chỉ mặc duy nhất nội y cùng áo choàng lông vũ bên ngoài, tuyệt nhiên không mặc thêm y phục nào.

Nghĩ tới cảnh tượng sắp được cùng Trương Cận mây mưa liền không tự chủ được thích thú, mới chỉ là nghĩ ngợi cũng có thể đem âm hộ ươn ướt.

Taxi dừng lại ở quán bar lớn, Tô Vụ từ trên xe bước xuống, gót giày cao gót màu đỏ thẫm nện từng tiếng lộp cộp lên đường.

Ả biết hiện tại có vô số đàn ông dùng ánh mắt thèm khát đang âu yếm cặp chân dài trắng nõn cũng gương mặt xinh đẹp của ả, nhưng hiện tại Tô Vụ chỉ là coi thường, những kẻ ấy không xứng, chỉ có Trương tổng hào hoa đẹp đẽ mới cùng ả ở được một chỗ.

Đem cửa phòng gỗ gõ mấy tiếng.

"Vào đi" giọng lười biếng của Trương Cận từ bên trong chậm rãi vọng ra.

Tô Vụ biểu tình sung sướng đẩy cánh cửa.

"Trương tổng người ta hiện đến phục vụ ngài"

Chỉ là sau đó ả muôn phần sững sờ, bên trong không chỉ có một mình Trương Cận mà còn có một đám nam nhân, cao to có, ốm yếu có, chúng đều đem ánh mắt dâm tục bao hàm cơ thể ả.

Nam nhân đứng đặc trên sofa, tay lớn xoay xoay ly rượu đỏ, môi nở nụ cười quý dị.

"Hoan nghênh Tô tiểu thư"

"Trương tổng, những người này là sao a? Người ta đến vì ngài thôi nha!"

"Truyện là thế này, Trương gia có nuôi một con thỏ nhỏ, cùng muôn phần yêu chiều xem trọng, chỉ là có kẻ dâm độn muốn đem con thỏ hại chết, Tô tiểu thư nói xem, có phải chúng ta nên đem những gì kẻ ngu dâm ấy làm mà trả lại không?" giọng nói giống như treu đùa nhưng hàm chứa cuồng nộ.

Mặt Tô Vụ tái nhợt, hai mắt trừng lớn, tuy nhiên vẫn là cố gắng nặn ra một nụ cười.

"Trương tổng thật biết nói đùa, người ta... ách không hiểu nha"

Trương Cận cũng không muốn cùng người đàn bà này nhiều lời liền gẩy gẩy ngón tay.

Đám nam nhân kia đã lâu không được động vào cơ thể nữ nhân nào xinh đẹp như vậy, đồng loạt lao đến như một đám chó hoang.

Tô Vụ bị kiềm chặt lấy, áo lông vũ trắng sạch bị thô bạo giật ra, thân hình lồ lộ lập tức trong mắt đám đàn ông giống như khiêu khích.

Chỉ để lại trên người ả đồ lót, xé mảnh áo đem hai tay hai chân ả nhanh chóng cột lên bốn góc.

Hai đùi bị thô bạo banh hết cỡ, áo lót vì bị giằng kéo mà đã lệch ra, lộ cả núm hoa căng cứng.

"A... a.... Trương tổng, Trương tổng xin ngài niệm tình.... ư... ư...."

Chỉ là chưa để ả van xin, một cái nam căn bản thu đầy các mụn nước ngay lập tức nhét vào miệng ả.

Đám đàn ông này vốn dĩ đều là những kẻ bệnh hoạn mắc bệnh vùng kín được Trương Cận riêng biệt chuẩn bị cho ả.

Áo lót cùng quần lót bị giật ném qua một bên, thân hình đàn bà thành thực đẹp đẽ, đám đàn ông bị cấm giục lâu ngày giống như phát điên vuron những cái bàn tay đen bẩn xoa nắn vuốt ve hạ thân Tô Vụ. Ả thấy trong miệng ào lên một trận buồn nôn nhưng cái thứ tanh tươi trong miệng áp chế lại tiếng ọc của ả, buộc ả tự nuốt lại.

Bỗng nhiên Tô Vụ cảm thấy da thịt gáp rút bỏng rát, một kẻ đang nhỏ từng giọt sáp nên nóng bỏng bên hai cái vú ả.

Tô Vụ đau đớn thét lên nhưng giọng nói không thoát được ra vòm họng, chỉ có tiếng ư ừ đầy nhục dục, đem sáp nếm kia nhỏ cả vào nơi âm huyết hồng đỏ nóng hổi, Tô Vụ là uốn éo cơ thể đến kinh người.

Mỗi khi một cái nam căn rút ra khỏi miệng ả liền ngay lập tức có một cái khác đem nhét vào.

Bầu ngực lớn bị ép vào nhau mà một cái dương vật đang ở giữa rãnh ngực điên cuồng cắm vào.

Trương Cẩn nhâm khi cốc rượu, từ trên sofa cao lớn nhìn xuống đám đàn ông dày vò cơ thể Tô Vụ, hiện tại là mấy kẻ ấy đem đưa chuột đút vào trong hai cái lỗ, cả trước lẫn sau trên người Tô Vụ, đưa chuột nhỏ lại giống như không đủ thỏa mãn cho ả, đem hai quả cùng nhét vào cơ hồ mới tạm đủ, cái nơi đám đàn ông ấy không ngờ tiết ra dịch, cũng hết sức ướt lấy đưa chuột, hai bên ngực là nhưng thứ sextoy đang không ngừng kích động. Miệng thô bạo cũng hai ba cái dương vật đầy mụn nước ra vào.

Một kẻ đang cầm máy quay, quay tất cả những hình ảnh dâm dăng này lại, sẽ sớm thôi trên các trang mạng sẽ là đầy những hình ảnh bản thủ của cục cưng nhà họ Tô.

Tiếng dâm dịch lép nhép, tiếng đàn ông thở dốc cùng tiếng rên rỉ dâm dăng của người đàn bà hòa vào, thế nhưng như vậy Trương Cẩn cũng không chút nào phản ứng, biểu tình có phần giống như xem một bộ phim nhảm chán.

Dựa đầu ra đằng sau, đem điện thoại nghịch ngợm, màn hình nền là gương mặt của bảo bối nhà hắn, gương mặt non nớt hồng hào đang say giấc ngủ, lông mi dài cong vút mềm nhẹ như cánh chuồn chuồn.

Cậu có rất nhiều ảnh của bảo bối, hình cô đi chơi, hình ăn kem, hình cô ôm búp bê vài ngoan ngoan ngồi một chỗ, hình cô mặc một cái áo nam nhân rộng thùng thình, đầu tóc bù xù ngồi trên bệ sofa,.... lướt qua gương mặt đáng yêu của Bạch Mị, nơi hạ thần ai đó dần dần có cảm giác cương cứng.

Trương Cẩn nhớ tới xúc cảm mê người mỗi khi được vui vào trong Bạch Mị.

Chết tiệt, cậu muốn cô, vì bảo bối cậu lao tâm khổ tứ rất nhiều, tối nay sẽ hung hăng cướp cô vào lòng mà chà đạp.

Cậu hiện tại cực kỳ nhớ cô nha.

- tg: Tử Dục-

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20

Tô Vụ bị một đám nam nhân vây vò, thân thể bản thủ đầy những thứ dịch trắng nhờn tanh tươi.

Hai chân bị mở lớn một cách nhục ngã, ả hiện tại không có khí lực khép chân vào. Một cái dương cụ hiện tại vẫn điên cuồng quấy phá nơi ấy của ả.

Trương Cẩn đứng dậy, cơ thể đẹp đẽ, cao ngạo.

"Đem phát tán video này đi"

Sau đó liền quay đi không chút lưu tình nhìn thân thể tả tơi của người đàn bà dưới đất.

.....

Công ty Trương Y.

Bạch Mị ngồi ngoan ngoãn trong lòng Trương Nghiêu, ánh mắt nai vẫn luôn mang vài phần sợ sệt nhìn hắn.

Mà Trương Nghiêu hiện thời đang hết sức chăm chú xử lý công văn. Gương mặt nhìn nghiêng lạnh lùng nhưng thật hoàn mỹ, đôi mắt nâu đẹp đẽ mị hoặc chúng sinh nhìn cô chăm chú.

Khoan đã sao lại là nhìn cô?

Ách, Bạch Mị giống con thỏ nhỏ giật thột một cái, mắt bối rối thu lại, đầu nhỏ chui tọt vào lòng ngực của người đàn ông.

Hắn nhìn hành động đáng yêu của Bạch Mị lại có chút buồn cười, tay lớn búng mạnh vào cái trán xinh đẹp.

"Mệt rồi sao? Muốn uống sữa hay đi ngủ?"

"Muốn sữa"

Bạch Mị ôm cốc sữa bò ấm, từng ngậm từng ngậm đem sữa nuốt vào bụng. Bỗng nhiên cảm giác sau lưng một trận mát lạnh.

"A"

"Để tôi xem vết thương của em"

Trên tám lưng nhẵn nhụi là hằn lên các vết roi dài, vết thương đã lên vảy máu, cũng có thể để lại sẹo.

"Có phải... rất xấu?"

"Sẽ không, sẽ không có sẹo, đừng lo lắng" công nghệ thời nay tiên tiến như vậy, hấn tất nhiên là con người theo kịp thời đại rồi.

Hắn quá nóng vội đã đánh oan Bạch Mị, nhất định sau này một chút cũng không để bảo bối như vậy chịu ủy khuất.

Đem mái đầu lớn gục vào trong ngực Bạch Mị, hai cánh tay xiết chặt nhân ảnh vào lòng.

"Xin lỗi" cả đời hắn lần đầu tiên nói xin lỗi, lại là xin lỗi một cô gái.

Bạch Mị ngốc nghếch lại ra vẻ giống như người lớn. Tay nhỏ trắng mềm đưa tới vỗ vỗ vào đầu Trương Nghiêu.

"Tiểu Mị không đau nha!"

Hắn có chút tức cười với Bạch Mị, từ khi Bạch Mị rơi vào trạng thái trầm cảm, tính cách có chút thay đổi, tri độn, sợ người lạ, hay cắn tay, luôn luôn tìm nơi nhỏ bé cùng tối tăm để chui vào. Còn nữa, luôn không dám cười.

Hiện tại cô như vậy tươi cười, là bệnh tình tốt lên sao? Chỉ là hiện tại vừa mới nghĩ xong, ai đó liền đem đầu ngón tay lên miệng cắn thật mạnh, Trương Nghiêu phát hoảng giật ngón tay bé nhỏ tìong miệng kia ra thì đã kịp hằn lên một vết răng sâu, thật may còn chưa chảy máu.

Bạch Mị ngo ngắc, nhìn ngón tay mình, nhẩn nhẩn đôi lông mày xinh đẹp.

"Muốn cắn a~" còn tính lần nữa vùng tay khỏi vòng kiềm chặt của Trương Nghiêu.

Hắn nhủ mảy, đem cô nằm sấp lên đùi mình, tay lớn không thương lượng vén váy của cô lên.

"Ba" một cái đánh mạnh vào mông cô, Bạch Mị đau đến kêu oa oa.

"Xem em còn dám tự thương tổn mình không"

Bạch Mị méo máo cùng ủy khuất, không có nha, mỗi lần cắn tay cô đều cảm thấy rất thỏa mãn mà!

.....

Tối hôm ấy Bạch Mị ngốc ngốc ngồi ăn bánh kem liền bị Trương Cẩn tới giành lấy ôm vào trong lòng.

Vùi đầu cọ cọ mấy cái vào khuôn ngực non mềm, gương mặt nam nhân lãnh khốc lại có chút làm nũng hết sức khôi hài.

"Bảo bối~ anh hiện cực đói nha!"

Bạch Mị nhìn anh rồi lại nhìn bánh kem còn nhiều trên bàn, cực kỳ hào phóng đem bánh kem một miếng đưa tới miệng kia.

Chỉ là còn chưa kịp hai ba cái đưa tới đã bị lột sạch sẽ, mảnh áo bị kéo ra rồi vứt qua một bên, con thỏ nhỏ xinh xắn trần trụi ôm ấp bảo vệ bánh kem trong ngực. Miệng hồng chu lên cực kỳ không hài lòng.

Muốn ăn bánh kem tại sao lại cởi áo cô?

"Muốn ăn em" nam nhân đem môi áp xuống cái miệng thơm tho, đầu lưỡi khéo léo dụ dỗ cô mở hàm răng ra rồi nhanh chóng đem lưỡi vào sâu bên trong hết sức khuấy động, hút thết ngọt ngào trong miệng cô.

Bạch Mị mấy lần đem tay đẩy ra lồng ngực nhưng đều vô hiệu, đợi đến khi Bạch Mị thiếu dưỡng khí đến nổi mặt đỏ ửng giống cà chua, hơi thở hỗn hển dồn dập, cậu mới chịu thả cô ra.

Đem oxy hít hít vào Bạch Mị vô cùng tủi thân.

"Ta mới không ngon nha! Liền chi cho ăn bánh!"

"Được, được không ăn bảo bối, chỉ ăn bánh" Trương Cẩn cười cợt rồi bắt ngờ đem hết bánh ngọt trong lòng Bạch Mị bôi loạn lên cả người cô.

Cậu xấu xa vurun đầu lưỡi liếm liếm hai nụ hoa trắng mềm dính đầy kem.

Cả người Bạch Mị run lên mấy cái. Thân dưới bị cậu mạnh mẽ áp chế bắt buộc mở lớn hết sức, khẩu huyết non mềm bị phơi bày trước con mắt Trương Cẩn căng thẳng đến nỗi không ngừng mở ra đóng lại, mà xung quanh dính rất nhiều socola đen

Trương Cẩn đem miệng ác ma liếm dần dần xuống bên dưới, dừng lại ở trước cửa bích động xinh đẹp, tà tà mấy cái liền đem đầu lưỡi xám nhập vào bên trong u cổ đã có phần ướt át ái dịch.

Nội tiểu hạch hồng nộn vốn dĩ bị Trương Cẩn nhiều nhất bôi bánh kem, cô cực kỳ không vừa lòng, một chút liền muốn đem cái lưỡi hư hồng đang thâm nhập nơi khẩu huyết của mình đi ra thì hai tay bị một lực đạo từ đằng sau khóa lại.

Đầu bị giật ngửa ra đằng sau, liền tiếp tục bị một đôi môi khác xâm chiếm, Trương Nghiêu từ đằng sau tiến tới đem cả hai bàn tay to lớn chủ quyền, bao bọc hai cái vú xinh đẹp.

Nghịch ngợm bóp bóp nhéo nhéo.

"Ngô.... ngô....~" cô bị tàn ác xâm chiếm, cô còn chưa ăn xong bánh kem đâu nga!

Trương Nghiêu có vài phần nhịu mảy khó chịu nhìn cơ thể trắng trẻo của Bạch thỏ dính đầy kem socola đen, mà em trai hắn thì đang không ngừng dùng đầu lưỡi liếm đi socola để lộ ra từng khoảng da sữa trắng mịn màng.

Rõ ràng biết hắn như vậy không thích bánh kem socola nên cố ý đem bôi vào, chủ ý độc chiếm ngóc nghách của hắn sao?

Mơ đi!

- tg: Tử dục-

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

Nghiêu tiên sinh rất vô cùng không trong sáng đem rất nhiều bơ ngậy trát vào cơ thể xinh đẹp của Bạch Mị.

Hắn không thích socola, Cẩn ghét ăn bơ, chỉ là bảo bối nhà hắn thật đáng thương đi, cả người cơ hồ mọi nơi đều dính dính bánh kem socola cùng với bơ (dường da hã má -_-) đem ánh mắt khiêu khích nhìn xuống em trai đang muốn phản cấu tặc.

Hắn nhếch môi, đem lưỡi tinh tế ngậm vành tai trắng nõn, bàn tay không thành thật từ đằng sau Bạch Mị xâm nhập vào âm huyết, Trương Cẩn bắt mất hếch đầu lên, trước mắt là hai bầu ngực thom ngon, bắt quả lại trát dính đầy những bơ.

Cái thứ màu vàng ngầy ngầy làm cho Trương Cẩn hết sức khó chịu, lão già này, cư nhiên cũng quả là lắm mưu nhiều kế.

"Nga...." nơi hạ thân Bạch Mị bị dị vật xâm nhập có chút bài xích đẩy ra, Trương Nghiêu càng tà tà đem tay hơn nữa đút sâu vào, cảm nhận bích huyết đang mát gay gắt lấy đầu ngón tay thô ráp, hơi thở của hắn bắt đầu trầm đục, đút quăng.

Bắt quả cơ thể ai kia như vậy dính thật nhiều đồ ngọt, bọn hắn chả lẽ bây giờ phải đem cô rửa sạch rồi mới ăn sao?

Như vậy liền nín dục? Còn lâu! Chẳng thà cứ như vậy ăn cô.

Đem Bạch thỏ nhỏ xinh quỳ sắp xuống, bắt buộc mông nhỏ nâng lên, tự thể đầy khêu gợi, Bạch Mị vô cùng không hài lòng có ý định bỏ trốn, ngay lập tức cổ chân bị kéo lại, chuông nhỏ đỉnh đỉnh đang vui vẻ rung từng tiếng.

"Dùng miệng cảm nhận tôi, bảo bối" Trương Nghiêu đem nam căn to lớn thả ra, Bạch Mị hoảng sợ nhìn không rõ trước mắt lắc lắc đầu nhỏ tính kế quay đi.

Chỉ là gáy ngay lập tức bị tay lớn đè ép buộc quay lại, mắt đã cả cơ thể lao về phía trước, mặt trắng đập ngay vào chính giữa gáy thịt, cô có chút đau đón há miệng kêu lên, ngay lập tức cự long to lớn không khách khí nhồi vào cái miệng thom tho.

Mà đằng sau mộng, Trương Cẩn thấy anh trai có ý tứ nóng vội ngược lại hết sức nhân nhả, đem dương cụ giả chút chút ma sát vào u huyết non mềm ướt át.

Hạ thân Bạch Mị vốn dĩ đã trào lên từng trận khoái cảm nho nhỏ, nơi ấy khát khao được lấp đầy, Trương Cẩn đem vật kia như vậy xấu xa ma sát bên ngoài, nhất định không có thành ý thỏa mãn cô.

Mộng trắng nõn không chịu nổi khiêu khích vô lực rướn lên cao muốn đem thứ kia một chút đưa vào trong nhưng không thành.

Bạch Mị bị trêu đùa khó chịu tới nỗi kêu lên nức nở.

"Ngô... ngô...." dị vật trong miệng hết lần này đến lần khác kéo ra đâm vào, hung hăng cùng mạnh mẽ, cô cảm thấy như sắp nghẹn thở a.

Như vậy cùng hấn luận động lại không chuyên tâm sao, Trương Nghiêu đem vài phần tức giận cùng trừng phạt, mạnh mẽ ra vào nơi răng miệng, mạnh mẽ chiếm đoạt, song thấy gương mặt đầy nước mắt hết sức đáng thương của bảo bối, hấn có chút miễng cường bản một đợt dịch trắng vào miệng cô.

Đem to lớn rút ra, từng đoạn chỉ bạc từ miệng cô tới nam căn thật mê người, bên miệng nhỏ xinh từng trận oi nồng chảy ra, nhưng là cự long của hấn vẫn như vậy vẫn ngẩng cao đầu giống như chưa đạt thỏa mãn.

Miệng được giải thoát, tiếng rên tức tưởi cùng cầu xin của Bạch Mị không ngừng thoát ra.

Cảm nhận thứ tron nhẵn đằng sau đang chà đạp hai cánh hoa hồng nộn mẩn cảm.

"Ngô...., cầu xin....! "

"Xin anh cái gì" Trương Cẩn từ đằng sau đem dương cụ giả chơi đùa tiểu hạch hồng hồng, mấy cái ma sát giống như sắp tiến vào rồi lại đem rút ra, đầu dương cụ lấp lánh ái dịch xinh đẹp trong suốt.

"Ấn...."

"Cầu xin anh thỏa mãn em"

Bạch Mị bị khơi gợi nhục dục, khát khao lại không được đáp ứng, nhưng làm sao cô có thể đem lời nói như vậy xấu hổ kêu rên.

Đầu nhỏ hết sức lắc qua lắc lại giống như trống bỏi, nước mắt sớm trào ra đọng lại bên má.

Trương Cẩn thấy cô ngang ngạnh liền càng trêu đùa quá đáng, hai ngón tay thô to xâm nhập cùng lúc, mạnh bạo ra vào vào khẩu huyết, rút ra ái dịch trong cơ thể Bạch Mị, gian tà đem chúng bôi đầy lên phần mộng đang nhô cao.

"Hức...."

"Mau nói, muốn anh như thế nào làm" Trương Cẩn đã có vài phần khó khăn áp chế dục hỏa, nam căn bên dưới đã căng cứng nóng lòng muốn nhồi vào u cốc xinh đẹp kia, chỉ là bảo bối không chịu thừa nhận làm cậu có chút không hài lòng.

Bạch Mị quỳ trên bàn lớn, một bên Trương Nghiêu trên ghế bành hết sức nhân nhả, vừa uống rượu vừa vuốt ve búng búng hai thỏ nhỏ trên ngực cô, một bên Trương Cẩn xấu xa trêu đùa hạ thân mẩn cảm, mà Bạch Mị đang hiện tại cực điểm khó chịu, tay mềm mại bám lấy vật áo nam nhân trước mặt thút thít không ngừng.

Trương Nghiêu thu biểu cảm xinh đẹp của Bạch Mị vào tầm mắt, có chút yêu thương.

Tay lớn cường đoạt xóc nách bảo bối nhà hấn đây, đặt cô ngồi dạng hai chân trên đùi hấn, cự long to lớn đặt ngay trên miệng động nhỏ mê người, một cái thả ra liền cả người cô rơi xuống vừa vặn để nam căn bên dưới tiến lên, đem côn thịt toàn bộ đâm sâu vào trong cô.

Bạch Mị thừa nhận đau đớn cùng khoái cảm đang từ từ xâm lấn cơ thể.

Trương Nghiêu biết cô đủ mệt mỏi, không ngần ngại dùng sức nam nhân giúp cô lướt động hạ thân.

Trong không khí từng tiếng phách phách mê người phát ra, mà nữ nhân đang yếu ớt tóm lấy vật áo người đàn ông, từng ngón tay dùng sức mà trắng bệch, bầu vú ép chặt vào lồng ngực màu đồng khỏe mạnh, tới khi nam nhân khẽ găm lên đem tinh định oi nồng bắn vào cơ thể cô, Bạch Mị đã không còn hơi sức, xụi lơ gục xuống vai nam nhân kia bất tỉnh nhân sự.

Trương Cẩn tay vẫn cầm dương cụ giả, gương mặt sững sờ, nơi hạ thân vẫn như cũ nổi lên từng cái gân xanh, trông thực tức cười tuy nhiên vẫn là muốn điếm đẹp trai.

Ai đó mếu máo tự nắm lấy chính mình nguyên rủa, anh trai quá đáng miệng trên của bảo bối anh cũng ăn miệng dưới của bảo bối cũng không chừa, cậu thế nào giải quyết dục vọng đây.

Cậu tiến đến hung hăng đem thiên hạ cướp về tay, nam căn của Trương Nghiêu đột ngột bị rút ra, u cốc non mềm lập tức ào ra bên đùi từng đợt dịch trắng.

Đem thân thể gầy gò nằm ngửa trên bàn lớn, tách rộng hai cái đùi non mềm, cựa long của Trương Cẩn không khách khí đâm mạnh vào, bên trong cô được bôi trơn bằng tinh hoa của Trương Nghiêu, Trương Cẩn đi vào cũng không quá khó khăn.

Vừa lướt động cậu vừa ai oán liếc mắt nhìn ai đó nhàn nhã trên ghế lớn lắc lắc ly rượu.

Thực con bà nó chán nản, bảo bối nhà hấn ngất đi, không có lấy tiếng kêu rên nào, quả thực tụt hứng thú.

"Anh là đồ khốn"

Bất mãn hướng về anh trai song sinh măng mỗ, gương mặt đen thui lộ rõ vài phần khí cáu tiết.

"Ai kêu em làm bảo bối khó chịu" chỉ là nam nhân lạnh lùng kia vẫn như cũ tung tung, đợi Trương Cẩn đem dục vọng phun trào trong u động non mềm, liền tức thời đem thiên hạ ôm lấy, chân dài đi thẳng vào nhà tắm.

Chỉ để lại ai đó hết sức cáu giận đá văng ghế bành lớn qua một bên rồi khuát phục miêng cường cũng đi vào nhà tắm.

- tg: tử dục-

Truyện còn vài chương nữa thôi nhé

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Tô Vụ từ trong phòng khám bệnh viện phụ khoa đi ra, cả một thân bị kín chặt chẽ không một kẽ hở, trên người nồng đậm mùi nước hoa, chỉ là mùi hôi thối vẫn như cũ không có bao nhiêu át đi được.

Hạ thân ả lở loét kinh người, bên khoe miệng xinh đẹp từng trăn da bị bong tróc, từng cái vẩy tanh ngòm dính kê đặc.

Bệnh này của ả không nguy hiểm đến tính mạng nhưng căn bản không thể cách nào chữa trị.

Cả cuộc đời còn lại Tô Vụ phải sống cùng với cơ thể tanh tưởi lở loét này.

Gương mặt xinh đẹp đầy những vết bong tróc bản thủ giờ nhìn đã không còn ra hình dạng ban đầu, hiện tại bị cáu giận vằn vẹo đến méo mó, hai hàm răng trắng trẻo nghiền vào nhau ken kết, đời này ả đã không còn gì để mất, đứa con gái đã hại đời ả ra nông nỗi này nhất định ả sẽ trả thù.

.....

Dạo gần đây Bạch Mị rất thường xuyên ngủ, thân thể vốn dĩ đã gầy gò lại càng gầy gò hơn, lại còn có dấu hiệu lười ăn.

Hai anh em hấn đã trên dưới đôi trăm món ăn nhưng bảo bối đều giống như không chút nào hợp khẩu vị.

Đem về mặt phụng phụ một mối liếc bữa cơm trên bàn, bỗng nhiên mặt nhỏ nhanh chóng tái đi, ruột thắt lên từng cơn, hết sức lực vùng khỏi vòng ôm của Trương Cẩn, chân nọ đá chân kia chạy vội vào nhà tắm, từ bên trong vọng ra từng đợt nôn khan, Bạch Mị vốn không có gì trong bụng, nôn ra toàn là nước, Trương Nghiêu cùng Trương Cẩn chạy vào, đem tay lớn vuốt vuốt tấm lưng căng cứng.

Liền cho cô một cốc nước súc miệng.

Hai người đem mặt cùng lúc liếc nhìn nhau, phần khích đến rục rờ, ánh mắt không giấu nổi vẻ vui mừng. Có khi nào bảo bối, có tiểu Mị Mị đi?

Trương Cẩn từ trong túi lấy ra điện thoại.

"Mang xe tới đây"

15 phút sau Bạch Mị trên tay đã được cầm kết quả xét nghiệm.

Hiện tại cô đang mơ sao?

Cô hiện tại quả thực có em bé, có chút ngốc nghếch cười xinh đẹp. Tay nhỏ gầy vuốt vuốt phần bụng mềm của mình.

Nơi này có một mầm mống bé nhỏ, bỗng nhiên Bạch Mị cảm thấy thật ấm áp, tay lớn thêm vài phần ôn nhu, con của mẹ! Bạch Mị cảm thấy mình thật

người lớn, thật trưởng thành.

Bên kia anh em họ Trương trên tay cầm kết quả xét nghiệm mà có chút thần thò, rồi lại giống như cực kỳ ghen ghét nhìn đối phương.

"Tiểu Mị Mị của anh"

"Tiểu Mị Mị của em"

Hai người đồng thanh tuyên bố cướp đoạt, người nọ nhử mảy nhìn người kia.

"Được rồi chúng ta chia đôi, bảo bối của em, tiểu bảo bối của anh, hòa" Trương Cần gầy gầy vài lọn tóc ngắn của mình ra sau, tung tung chia chác.

"Đừng hồng" lạnh lùng phun ra hai chữ Trương Nghiêu xông lên cướp người, đem Bạch Mị đã vui tới ngóc ngách kia ôm vào lòng, từng bước lớn sai đi ra ngoài.

Cả bảo bối lẫn tiểu bảo bối đều là của hắn, không ai có quyền tranh đoạt, hừ.

Trương Cần chậm chân vừa chạy theo sau vừa ra sức gầm gừ.

"Anh là đồ khôn, đem bảo bối thả xuống mau"

Bác sĩ sợ hãi rút rờ từ trong phòng ngó ra, quên chưa có nói qua với hai vị thiếu gia kia, đứa nhỏ là... con trai.

.....

Thành phố T hôm ấy có một sự kiện đầy độc đáo.

Hai vị nam chủ kim cương trong truyền thuyết là hoa đã có chủ.

Lễ cưới long trọng diễn ra, ách chỉ là con bà nó tại sao lại là hai anh em cùng lấy một vợ?

Hơn nữa cô gái nhỏ kia giống như đã có thai, bụng có hơi nhô lên, chỉ là vẫn như cũ đầy vẻ xinh đẹp ngốc nghếch cùng rạng rỡ, tà váy trắng dài tinh khiết, tóc vấn cao lộ ra cần cổ trắng nõn.

Quả thật, một nhà cực phẩm

.....

Bụng Bạch Mị hiện tại bây giờ đã nhô to chông thấy, cũng sắp sinh em bé được rồi.

Đi lại bất tiện khó khăn, lại còn rất kén ăn. Cô qua thời kỳ nghén, cơ thể vì mang thai mà có da có thịt, hết sức đầy đặn, trên mũi nổi vài cái mụn nhỏ xinh đẹp. Chỉ là Trương Nghiêu cùng Trương Cần hết sức chiều chuộng cô, vốn đã xem bảo bối thành trẻ nhỏ, mỗi lúc đi đứng, di chuyển đều được bế ẵm, thức ăn hàng ngày đều là đồ ăn dinh dưỡng, tốt nhất cho mẹ cùng thai nhi.

Hôm nay Bạch Mị có chút cao hứng muốn đi mua trang phục cho trẻ sơ sinh.

Hai người vui vẻ đồng ý cùng cô ra ngoài, chỉ là mới đi được nửa đường, bỗng nhiên có một ô tô lớn từ đầu tông thẳng vào bên xe Bạch Mị đang ngồi, tốc độ nhanh tới kinh hồn.

Chỉ nghe một tiếng kết cực lớn, lớp ô tô kéo ra một vệt đen trên đường nhựa. Hai cái ô tô ma sát mạnh mẽ, thành xe móp vào, kính vỡ vụn.

Túi an toàn lập tức bật phồng ra, nhưng xe ô tô bị lật mấy vòng trên đất, va đập khá mạnh, Trương Cần cùng Trương Nghiêu đem hết sức lực bò tới bên Bạch Mị dùng sức gầm lên, đem Bạch Mị từ trong xe ôm vội ra ngoài.

Thính giác của hai người vô cùng bén, hồi nãy đã nghe được mùi lạ. Bình xăng đã bị rí ra.

Rất nhanh ô tô sẽ nổ, hai thân nam nhân cao lớn ôm chặt lấy cô gái đang mang thai trong lòng hết sức nhanh chóng lồm cồm bò vội ra khỏi xe, sau đó dùng hết sức mà chạy, mới chỉ cách một đoạn, từ đằng sau một tiếng nổ cực lớn vang cả màng nhĩ tung một tiếng.

Từng mảnh kim loại bắn điên cuồng tới bốn phía, áp lực mạnh đến nỗi Trương Nghiêu đang bế Bạch Mị trong lòng phải khụy xuống, nhưng Bạch Mị may mắn vẫn là được hai nam nhân hết sức bao bọc, những mảnh nổ không có chạm vào người cô.

Trương Cần lao về phía anh trai, đem bảo bối từ trong lòng Trương Nghiêu nâng lên.

Chỉ là Trương Cần nhìn theo áo bầu màu hồng nhạt của Bạch Mị, gương mặt cậu tái nhợt, máu đã thấm ướt đầy lên váy.

Cô bị vỡ ối.

.....

Bệnh viện phụ sản.

Hai người đàn ông quần áo xốc xếch cùng rớt toi bời, từng mảnh ô tô vụn vẫn còn nguyên găm vào da thịt, máu trên cánh tay sớm đông lại cũng không buồn xử lí.

Trương Cận ngồi trên băng ghế sắt ôm lấy đầu, tay cậu hiện tại vẫn còn đầy những máu của bảo bối.

Trương Nghiêu bất chấp lệnh cấm hút thuốc, cơ thể lạnh lùng, hiện tại gục xuống bên bậu cửa sổ, đem hút lá trong tay từng ngum rít mạnh, khói trắng u ám, áo hần đều tỏa ra một mùi máu tanh nồng.

Cũng không có ai có can đảm tới chọc điên sư tử.

Giống như vừa nghĩ tới cái gì đó hần đem tàn thuốc đập tắt, rút điện thoại trong túi ra.

Lạnh lùng nói vài câu chỉ thị.

Sự việc hôm nay, hần dám chắc, không phải tai nạn.

Có kẻ nhắm vào bảo bối.

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23

"Ai là người nhà bệnh nhân"

"Tôi" Trương Cận cùng Trương Nghiêu lập tức đồng thanh.

"Muốn giữ mẹ hay giữ đứa trẻ?"

Trương Cận cùng Trương Nghiêu biểu tình đáng sợ, trên người vẫn còn tanh nồng mùi máu, bóng dáng cao lớn cùng lãnh khốc hoàn toàn áp đảo vị bác sĩ.

Trương Nghiêu đem súng trong lưng áo ném ra trước mặt bác sĩ.

Trương Cận lạnh lùng, ánh mắt không một chút nhu tình, cất giọng lạnh nhạt.

"Cả hai người đều phải cứu, mất một người tôi liền đem cái nơi này san bằng"

Bác sĩ giống như bị sốc nặng nề, không thể tin nổi còn có người dám đem súng vào bệnh viện, hơn nữa như vậy còn cao giọng phách lối. Trên trán từng giọt mồ hôi chảy xuống.

Quá bá đạo, định đem người ta bức tử sao, muốn giữ được hai mạng người này vô cùng khó khăn.

Nữ nhân kia mất máu quá nhiều, cơ thể còn có dấu hiệu suy nhược, hơn nữa hôm nay còn quá sớm để đứa trẻ chào đời.

Đem từng bước chân nặng nề đi vào phòng giải phẫu, gạt đi mồ hôi cay mắt, hít hơi lấy lại tinh thần.

"Chuẩn bị máu nhóm O, chuẩn bị dụng cụ phẫu thuật, ca này bắt buộc phải thành công" hiện tại bằng mọi giá phải cứu sống hai người này, sống từng này tuổi, ông biết hai người kia hoàn toàn có khí chất, nói được làm được, việc san bằng bệnh viện này... trong khả năng đi.

.....

Đèn trong phòng phẫu thuật tắt, cửa hé mở, vị bác sĩ giống như hụt hơi từ bên trong đi ra.

Vị bác sĩ đứng tuổi mệt mỏi lão đảo khụy xuống đất. Trương Nghiêu đem biểu tình đáng sợ lao tới, sức lực kinh người đem cổ áo vị bác sĩ này xốc lên, gào lớn.

"Người thế nào"

Vị bác sĩ già, trên áo vẫn còn dính máu đỏ tươi, gương mặt có vài nếp nhăn là đầy những giọt mồ hôi lớn, tay run lên lấy bẫy.

"Ca phẫu thuật.... thành công"

Trương Cận chỉ kịp nghe hết câu này cả người cao lớn lồi thoi run rẩy hai ba cái, tích tắc liền đổ rạp xuống đất, một tay nắm lấy ngực, đầu ngửa lên trời.

Tốt rồi, không sao, hiện tại bảo bối nhà hần sống rồi.

Hai người đàn ông tanh máu giống như đã thú lao vào phòng hồi sức, Bạch Mị nằm im trên giường bệnh. Da tái nhợt không chút huyết sắc, tay vẫn còn cầm kim tiêm truyền nước.

Trương Nghiêu cơ hồ mất kiểm soát, tay lớn hết sức lay lay vỗ vào má Bạch Mị.

"Tiểu Mị mau tỉnh lại... Tiểu Mị"

Cô vẫn một mực thủy chung ngoan ngoãn ngủ, không thêm một cái cử động.

"Các người mau ra ngoài cho bệnh nhân nghỉ ngơi, thật không có quy củ" Nữ y tá đằng sau thấy người đàn ông đẹp trai trước mắt như vậy vô cùng thô lỗ, có chút muốn ra oai lớn tiếng quát.

Tiếng cô ta the the đến mức vị bác sĩ hồi nãy bị túm áo sợ đến xanh mặt, trong lòng thâm than thở, cái đồ y tá đàn độn, muốn hần cho một phát súng vào đầu hay sao.

Chỉ là ngoài dự đoán Trương Nghiêu giống như bình tĩnh lại, chậm rãi khôi phục hình tượng, dừng lại hành động, không biểu tình mạnh mẽ hay làm loạn lên nữa.

Nữ y tá kia có vẻ đắc ý, chỉ là một cái trước mắt lại giống như hai người khác nhau nhìn Trương Nghiêu, ánh mắt hần lạnh lùng, lạnh nhạt cực độ, người đàn ông vừa nãy giống như chưa từng tồn tại, tấm lưng cương nghị đứng thẳng lên, cũng không thêm quay lại cất giọng hỏi.

"Cô ấy như thế nào" giọng đàn ông trầm thấp, lạnh lùng đem vài phần băng ý.

Nữ y tá kia không rét mà run, gương mặt có vài phần ngỡ ngàng sợ sệt, đem tình hình của Bạch Mị từng câu nói rõ ràng.

Bạch Mị hiện tại qua thời điểm nguy hiểm nhất nhưng là mất quá nhiều máu, sinh non hiện tại vẫn trong tình trạng hôn mê. Nhưng là sẽ mau chóng tỉnh lại.

.....

Trương Cận đi thăm con, cậu hiện tại như vậy đã được làm bố, bỗng nhiên có cảm giác tự hào, miệng cười tủm tỉm, mấy nữ hộ y đi qua nhìn người đàn ông cao lớn đẹp đẽ nhưng lại cất nộ cười có vài phần đàn độn, là bệnh nhân khoa thần kinh đi lạc sao? Thật tiếc nha! Trương Nghiêu ánh mắt lúc đi vào phòng lồng kính đem đầy vẻ hân hoan vui sướng.

Đứa trẻ bị sinh non nên so với những đứa khác có phần gầy gò yếu ớt hơn, nhưng không sao đều là con của cậu.

Chỉ là lúc đi ra mặt của cậu thối cực độ, rõ ràng thứ cậu muốn là một Tiểu Mị Mị xinh đẹp khả ái sao lại là một đại vương có chim nhỏ?

Cậu không muốn chút nào a!!!

.....

Ngược lại ở một nơi khác.

Một nữ nhân thân thể quyến rũ đang quỳ sát xuống nền đất, chỉ là gương mặt đều bong tróc cùng từng mảng sùi vô cùng đáng sợ.

Trương Nghiêu từ bên trên đem con mắt cao ngạo nhìn xuống.

"Tô Vụ, cô biết cô đã cái gì làm cho tôi cáu giận không?"

"Trương tổng, xin ngài, cho tôi một cơ hội, nhất định tôi sẽ không bao giờ xuất hiện trước mặt các người, tôi hiện tại đủ thảm bại rồi" nói xong ả đem cơ thể trần truồng bên dưới bỏ sát lại gần chân Trương Nghiêu, có ý định túm lấy ống quần hần.

Chỉ là Trương Nghiêu xưa này ngoại trừ Bạch Mị không có chút mềm lòng với bất kỳ ai, hần lạnh lùng đem gót giày một cái hất văng ra, bộ ngực đầy đặn của Tô Vụ bị đá một cái mạnh mẽ, Tô Vụ ngã sòng xoài ra đất bần thiêu, cơ hồ không thở nổi.

Trương Nghiêu quay đi.

"Đem vài tội danh tốt đẹp ngày trước cô ta đã làm phanh phui ra, làm sao tù chung thân là được, còn nữa đánh cô ta một trận, làm sao cho đau đến phế tâm phế phổi, nhưng không được để lại dấu vết trên cơ thể"

Muốn hại chết bảo bối của hần? Hần liền cho ả sống không bằng chết.

.....

Hiện tại Bạch Mị đã được xuất viện.

Cơ thể có chút yếu ớt nhưng đã không còn như trước gió thổi bay.

Giờ cô là bà mẹ đang trong thời kỳ cho con bú.

Thân thể trắng trẻo đầy đặn, nhất là hai bầu ngực sữa, căng tròn cùng xinh đẹp. Gương mặt mãn nguyện nhìn tiểu bảo bối trong lòng, môi chu chu lên, nhàn nhả mút sữa trên ngực mẹ.

Bạch Mị đang ngồi trên giường cho Tiểu Lạc Lạc uống sữa, Trương Lạc vốn dĩ là bị sinh non, nhưng bây giờ đã vô cùng tốt, da trắng hồng hào căng mọng, tóc tơ lốt phớt, gương mặt trẻ con đáng yêu vô cùng.

Xem đi, đôi mắt cùng sống mũi cao kia của cha, môi anh đào cùng nước da trắng nõn kia là cả mẹ. Khiến cho người nhìn người yêu.

Tiểu Lạc Lạc hiện tại đang vô cùng thỏa mãn đem nụ hoa trong miệng ra sức mút, tay núp núp giữ chặt lấy bầu ngực ngon lành của Bạch Mị.

Trương Cận cùng Trương Nghiêu ngược lại vô cùng bất mãn, từ khi bảo bối nhà hần có thêm đứa quý tử kia liền giống như quên mất hai anh em hần rồi.

Ngày ngày quần quít lấy thằng nhóc con kia, vốn dĩ nghĩ rằng có thêm một công chúa xinh đẹp, không ngờ lại là một tên tiểu quý lâu cá tranh vợ của bọn hần.

Trương Nghiêu thở dài đem cả hai mẹ con kia bế lên đùi mình, đầu tựa xuống hõm vai Bạch Mị ngửi ngửi, hiện tại toàn thân bảo bối đều là mùi vị của sữa thơm, rất ngọt ngào, rất kích thích.

Trương Cận một bên có ý định đen tối tấn công một bên ngực sữa trắng thơm tho kia của bảo bối nhà hần, tay lớn gian tà lao đến.

Chỉ là thấy Tiểu Lạc Lạc đem một con mắt nâu héch lên, lườm biếng nhìn người đàn ông kia.

Tay nhỏ vung lên một cái.

"Bụp"

Đem nụ hoa hồng hào kia phủ lấy, bàn tay nhỏ nhỏ trắng trẻo của tiểu quý bao bọc một bên vú trắng nõn, sữa của cậu, vú của cậu, mẹ đều là của cậu, Tiểu Lạc tuyên bố quyền sở hữu, hoàn toàn đem nguồn sữa che chắn khỏi tầm mắt của Trương Cận.

Hiện tại Trương Cận chính là một thân bốc hỏa hết sức cáu giận, một tay nắm xuống đệm gào lên.

"Trương Nghiêu anh mau bế con anh biến khỏi tầm mắt em"

Trương Nghiêu mặc kệ, hần hiện tại bao nhiêu ngày trời cấm giục, cũng không có hơn gì khá khảm. Chỉ là nhìn biểu cảm si ngốc cùng đắc ý của ai kia, tưởng hần không động vào cô vì sợ sao, nếu không phải thân thể cô bất tiện thì sớm đã đè bảo bối ra chà đạp rồi, mỗi lần nhìn Bạch Mị cho tên lỏi con này ăn, bầu ngực căng ra, từ núm hồng hào rỉ ra vài giọt sữa trắng, thật phi thường như thế. Đợi cô một chút bình phục, xem hần như thế nào ăn cô sạch sẽ đi.

Đem tay lớn một cái xoa nắn cặp mông mềm mại. Thật muốn nhét tên quý con kia lại vào bụng mà sinh lại.

Trương Cận cáu giận không thể đem cục tức nuốt trôi, ánh mắt đem vài phần cáu tức nhìn ánh mắt đầy đắc ý cùng châm chọc của con quý con đang mút ngực bảo bối nhà hần.

Chỉ là oa nhi mà hư đồn đem tính cách bá đạo như vậy từ ai mà học ra vậy. Hừ! Tranh bảo bối của hần, đợi ngày lớn lên liền đem nó vứt qua một bên.

Tiểu Mị Mị của bọn hần a!

Hoàn~

Bạn đang đọc truyện *Đem Em Nhai Nuốt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.